Lublin, dnia 14 maja 1932 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 12.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

poz 87.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego z dnia 11 maja 1932 roku

w sprawie

częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1932 r. L. R./W./I./7. dotyczącego zwalczania pryszczycy na obszarze województwa lubelskiego.

L. RW. I/7.

Na podstawie art. 108 p. 1 lit. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86) oraz art. art. 2, 26, 27 i 41 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. № 77, poz. 673) tudzież §§ 141 do 169 i 178 rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 9.I. 1928 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 167) zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 3 rozporządzenia Wojewody Lubelskiego z dnia 12 kwietnia 1932 r. L. R./W./I./7 (Lubel. Dziennik Wojewódzki № 10 poz 71 ex 1932 r. obejmuje treść następującą:

Okręg zapowietrzony:

Jako okręg zapowietrzony pryszczycą uznaję: *w powiecie węgrowskim*: miejscowości Baczki, Baczki Fabryczne, Dąbrowa i Łopianka gm. Łochów, miejscowość Wieliczna gm. Stoczek, oraz folw. Butlerów i miejscowość Jartypory gm. Ruchna.

§ 2.

§ 11 powołanego wyżej rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

Okręg zagrożony:

Jako okręg zagrożony pryszczycą uznaję *w powiecie węgrowskim*: wszystkie w § 3 „okręg zapowietrzony" niewymienione, na południe od linji kolejowej Warszawa — Małkinia leżące miejscowości gminy Łochów i gminy Stoczek.

§ 3

Wywóz zwierząt racicowych (bydła rog., owiec, kóz i świń) zagranicę z powiatu węgrowskiego oraz z powiatów podanych w wykazie Ministerstwa Rolnictwa jako zamkniętych dla wywozu zagranicę, jest zakazany.

§ 4.

Pozostałe postanowienia rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1932 r. L. R./W./I./7 pozostają w mocy.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Lublin, dnia 11 maja 1932 r.

Za Wojewodę
(—) *Wł. Długocki*
Wicewojewoda

poz. 88.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego z dnia 13 maja 1932 roku

w sprawie

częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 9 marca 1932 r. L. R/W/I/16 dotyczącego zwalczania pomoru i zarazy świń na obszarze województwa lubelskiego.

L. RW. I. 16.

Na podstawie art. 108 p. 1 lit. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) oraz art. art. 16, 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) tudzież postanowień § 347 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 1 rozporządzenia Wojewody Lubelskiego z dnia 7 listopada 1931 r. L. 6511/I/RW. (Lubelski Dziennik Wojewódzki № 26 poz. 263 ex 1931 r.) otrzymuje treść następującą:

Jako obszar zapowietrzony pomorem i zarazą świń ustanawiam:

w powiecie bialskim: miejscowość Mokrany Stare gm. Bohukały,

w powiecie chełmskim: kol. Wolwinów gm Krzywiczki,

w powiecie hrubieszowskim: miejscowość Świerszczów gm. Dziekanów,

w powiecie lubartowskim: miejscowość Tarło gm. Tarło,

w powiecie lubelskim: miejscowość Majdan Mętowski gm. Zemborzyce,

w powiecie radzyńskim: miejscowość Paszki Małe gm. Biała,

w powiecie siedleckim: miejscowość Wąsy gm. Krzesk Nowy,

w powiecie sokołowskim: miejscowość Sawice Ruskie i

w powiecie zamojskim: miejscowość Zwierzyniec gm. Zwierzyniec.

§ 2.

Pozostałe postanowienia rozporządzenia z dnia 7 listopada 1931 r. L. 6511/I/RW pozostają w mocy.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Lubelskiego z dnia 9 marca 1932 r. L. R/W/I/16 (Lub. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 50 z dnia 15 III. 1932 r)

Lublin, dnia 13 maja 1932 r.

Za Wojewodę
(—) *Wł. Długocki*
Wicewojewoda

poz. 89.

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

w sprawie

przepisów miejscowych o połączeniu nieruchomości z wodociągiem miejskim i kanałami ulicznemi oraz o warunkach korzystania z wodociągu i kanałów w mieście Lublinie.

L. RP. II. C. I/A./20.

Urząd Wojewódzki podaje poniżej do wiadomości zarządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 25 IV. b. r. L. PB. 26/7/1/32 w sprawie przepisów miejscowych o połączeniu nieruchomości z wodociągiem miejskim i kanałami ulicznemi oraz o warunkach korzystania z wodociągu i kanałów w mieście Lublinie.

Lublin, dn. 12 maja 1932 r.

Za Wojewodę
(—) *inż. K. Jankowski*
Dyrektor Robót Publicznych.

załącznik do L. RP. II. C. 1/A/20.

ZARZĄDZENIE Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 25 kwietnia 1932 r.

w sprawie

przepisów miejscowych o połączeniu nieruchomości z wodociągiem miejskim i kanałami ulicznemi oraz o warunkach korzystania z wodociągu i kanałów w mieście Lublinie.

Nr. P.B. 26/7/32
1

Na podstawie art. 410 p. 9 i art. 415 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) na wniosek Wojewody w Lublinie z dnia 3 listopada 1931 r. L. 1290/RP/B/2, oparty na decyzji Kierownika Zarządu Miejskiego m. Lublina z dnia 17 października 1931 r. zastępującej uchwałę Rady Miejskiej, zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

A. Urządzenia wodociągowe.

§ 1.

W nieruchomościach prywatnych, zabudowanych budynkami przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy, garaże winny być w terminie, który oznaczy Magistrat, urządzone przez właścicieli wodociągi domowe, połączone z wodociągiem miejskim, o ile nieruchomości te nie są zaopatrzone w wodę do użytku domowego, odpowiadającą warunkom dobrej wody do picia.

Termin ten liczyć się będzie od daty ułożenia rurociągu wodociągowego w danej ulicy lub na danym placu, o czem będą zawiadomieni przez Magistrat interesowani właściciele nieruchomości.

§ 2.

Nieruchomości prywatne w chwili otwarcia miejskich rurociągów wodociągowych na odnośnej ulicy lub placu, niezabudowane budynkami określonemi wg § 1 powinny być zaopatrzone w wodociąg domowy, połączony z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

§ 3

O terminie otwarcia wodociągu miejskiego Magistrat powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości przy danej ulicy lub placu.

§ 4.

Jeżeli właściciel nie wykona urządzeń wodociągowych na nieruchomości w terminie, podanym wyżej w §§ 1 i 2, Magistrat ma prawo wykonać te urządzenia na koszt właściciela.

§ 5.

Połączenia urządzeń domowych z wodociągiem miejskim od wodomierza, lub miejsca na jego umieszczenie przeznaczonego, wykona Magistrat na koszt właściciela nieruchomości, który przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do Kasy Miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Magistrat. Połączenia te na przestrzeni od wodomierzy stanowią własność gminy i będą na jej koszt utrzymywane.

§ 6.

Wodociąg domowy powinien być wykonany przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468)

§ 7.

Gdyby koszta urządzenia wodociągowego na nieruchomości były w stosunku do jej wartości zbyt wysokie, może Magistrat wyjątkowo zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od obowiązku wykonania urządzenia wodociągowego, zwolnienie traci moc obowiązującą.

Kolonjom robotniczym, właścicielom domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym, może Magistrat zezwolić do czasu zmiany charakteru zabudowania na urządzenie ich kosztem zamiast urządzeń wodociągowo domowych wewnątrz nieruchomości—zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego. Zdroje te ustanawiane być mogą również na ulicach.

§ 8.

Otwarcie dopływu wody, po wykonaniu instalacji domowej, dokonane zostaje przez Magistrat po sprawdzeniu należytego wykonania instalacji domowej, przeprowadzeniu próby na ciśnienie i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie. Próba ciśnienia zostanie dokonana na koszt właściciela nieruchomości. Wysokość ciśnienia próbnego zostaje ustalona na 6 atm.

§ 9.

W razie, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego okaże się niewystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich budynków, mogą być zastosowane odpowiednie urządzenia zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

§ 10.

Wykonane przed wejściem w życie niniejszych przepisów instalacje wodociągowe na nieruchomościach, mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile Magistrat uzna, że nie wykazują znacznych technicznych odchyleń od niniejszych przepisów, oraz o ile zadawalniająco wytrzymują próbę na 5 atm ciśnienia.

Magistrat może zarządzić zasypanie istniejących studzien dostarczających wodę do picia, o ilo **przez komisję sanitarną** na podstawie badania przeprowadzonego przez Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku, ustalonem zostanie, że woda dostarczona przez te studnie, może szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

§ 11.

Obowiązkiem właściciela nieruchomości jest utrzymanie instalacji wodociągowej w zupełnym porządku. Wszelkie uszkodzenia instalacji winny być niezwłocznie naprawione. Urządzenie odgałęzienia do pobierania wody na połączeniu przed wodomierzem jest wzbronione.

Właściciel nieruchomości jest odpowiedzialny za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących, oraz za zewnętrzne uszkodzenie z powodu zamarznięcia

O każdem zauważonem uszkodzeniu wodomierza właściciel nieruchomości jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić Magistrat.

§ 12.

Magistratowi wolno zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących wypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem;

2) w razie stwierdzenia, iż woda w wodociągu jest zanieczyszczona w sposób dla zdrowia szkodliwy;

3) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych.

Wstrzymanie dopływu wody trwań będzie tak długo, dopóki powyżej wskazane powody nie ustaną.

Braki w instalacji, wymienione w p. 1), powinny być przez właściciela nieruchomości w terminie tygodniowym usunięte, w przeciwnym razie Magistrat ma prawo usunąć je na koszt właściciela.

§ 13.

Przerwy w dostarczaniu wody wywołane przez siłę wyższą, roboty przedsiębrane przez Magistrat dla rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu lub spowodowane powodami, wskazanemi w § 12, nie mogą stanowić powodu do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamierzonej przerwie będą zainteresowani możliwie na czas zawiadomieni.

§ 14.

Upoważnieni pracownicy Magistratu mają prawo wolnego wstępu od godz. 8 do godz. 18 do wszystkich ubikacyj gdzie znajdują się części instalacji domowej, od godziny zaś 18 ej do godziny 8-ej tylko wtedy, gdy zwłoka może spowodować nie bezpieczeństwo.

§ 15.

Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego, względnie za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem miejskim, lub powinny były być połączone z tym wodociągiem, lecz w wyznaczonym w myśl § 1 i 2 terminie nie zostały połączone, tudzież za czynności związane z udzielaniem pozwoleń na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie Magistrat pobiera opłaty według taryfy. Opłaty re będą pobierane w granicaah, oznaczonych w § 85, 86 na podstawie uchwały Rady Miejskiej, określającej na każdy okres budżetowy wysokość opłaty.

Przy pierwszem wprowadzeniu opłat za wodę przysługuje Magistratowi w stosunkn do poszczególnych nieruchomości prawo swobodnego wyboru sposobu ich pobierania według wskazań wodomierzy lub ryczałtowego. Raz wprowadzony pobór opłat za wodę według wskazań wodomierzy, nie może być zastąpiony poborem opłat ryczałtowych. Celem kontroli poboru wody Magistratowi przysługuje prawo do ustawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Zwolnienie od połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim (§ 7) nie zwalnia właściciela nieruchomości od uiszczenia ryczałtowych opłat wodociągowych, przewidzianych w § 86 punkcie A) liczba 1.

§ 16.

Przy zastosowaniu ryczałtowych opłat za pobór wody z wodociągu miejskiego, będą pobierane nadto dodatkowe opłaty taryfowe za wodę pobraną do celów gospodarstwa domowego, t. j. do picia, gotowania, prania, kąpieli i t. p. o ile zużycie wody przewyższy 50 litrów na głowę mieszkańca danej nieruchomości na dobę.

Według osobno ustanowionych stawek będą pobierane opłaty za wodę używaną:

a) na cele przemysłowe, t. j. do wytwórni, zajazdów, hoteli, łazienek publicznych, kawiarni, garażów, zakładów przemysłowych i tp.;

b) na cele rolnicze, ogrodnicze i tp;

c) na potrzeby kolei państwowych i koszar;

d) na inne cele, jak do wodotrysków, ogrodów ozdobnych i tp.

§ 17.

Od lokali niezajętych nie pobiera się ryczałtowych opłat, z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza.

§ 18.

Opłatę za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

W razie zmiany właściciela nieruchomości nowonabywca winien w terminie 2-ch tygodni od daty nabycia zawiadomić Magistrat o przejęciu nieruchomości na jego własność.

Pracownicy miejscy, przybywający na daną nieruchomość, celem odczytania wodomierza, winni zawiadomić o tem właściciela nieruchomości lub administratora w razie ich nieobecności dozorcę domu

jeżeli taki istnieje, przyczem ten ostatni winien być obecny do pomocy przy odczytywaniu wodomierza.

Pracownicy miejscy po odczytaniu pozostawiają zawiadomienie o wyniku wskazań wodomierza.

Gdyby z winny właściciela nieruchomości, z powodu braku dostępu do wodomierza nie można było dokonać odczytu w dniu zgłoszenia, koszta powtórnego odczytu ponosi właściciel nieruchomości:

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Magistratu

§ 19.

Opłaty za prawo korzystania ze wspólnych studzien (§ 7) uiszczać będą właściciele nieruchomości, na których żądanie i koszt studnie te zostały zbudowane.

Opłaty te będą wymierzane przez Magistrat w sposób ryczałtowy.

§ 20.

Jeżeliby przy poborze opłat za wodę po cenach jednostkowych wodomierz w danym miesiącu nie wskazał ilości pobranej wody, to ilość ta obliczy się na podstawie przeciętnej, otrzymanej z trzech ostatnich miesięcznych wskazań wodomierza ilości zużywanej przez daną nieruchomość wody.

§ 21.

Czasowe nieużywanie wody w nieruchomościach nie zwalnia właściciela nieruchomości od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza, która normalnie dolicza się do rachunków za zużytą wodę.

§ 22.

W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza, może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do Kasy Magistratu na koszta badania kwotę, ustaloną w taryfie.

Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach$+4\%$. W razie przekroczenia tych granic koszt sprawdzenia ponosi Magistrat, przyczem w tym wypadku w następnym okresie obrachunkowym potrąca z rachunku sumę, wpłaconą na koszta sprawdzenia wodomierza, oraz potrąca względnie dolicza w nim koszt wody, błędnie wykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 23.

Zawiadomienia o przypadającej do uiszczenia w danym miesiącu opłacie za wodę będą doręczane przed upływem miesiąca obrachunkowego. Opłaty za wodę dostarczoną w m-cu ubiegłym (obrachunkowym) uiszcza się w Kasie Miejskich Wodociągów i Kanalizacji w ciągu dni 14 t.j. od 1 do 14 następnego miesiąca.

W razie niedoręczenia zawiadomienia o przypadającej opłacie w ciągu miesiąca obrachunkowego termin płatności przesuwa się o 7 dni od daty faktycznego doręczenia zawiadomienia.

Opłaty ryczałtowe w granicach opłat taryfowych uiszczać należy bez wezwania w ciągu dni 14 po upływie miesiąca obrachunkowego t. j. od 1 do 14 każdego następnego miesiąca.

Opłaty należne za czynności Magistratu połączone z udzielaniem pozwolenia uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Nieuiszczone w terminie należności będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

B. Urządzenia kanalizacyjne.

§ 24.

Nieruchomości prywatne, w chwili otwarcia kanału miejskiego na odnośnej ulicy lub placu zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie obory, chlewy i garaże powinny być zaopatrzone w kanalizację domową i połączone z kanałem ulicznym miejskim za pomocą kanału, względnie kanałów domowych.

Okres czasu, w którym te połączenia powinny być dokonane, a który to okres liczyć się będzie od daty otwarcia kanału ulicznego w danej ulicy lub placu oznaczy Magistrat.

§ 25.

Nieruchomości prywatne niezabudowane w chwili otwarcia kanału miejskiego na odnośnej ulicy lub placu budynkami określonemi w § 24 powinny być zaopatrzone w kanalizację domową i połączone z kanałem miejskim po ich zabudowaniu, lecz przed oddaniem budynku do użytku.

§ 26.

Magistrat może zażądać wykonania w określonym terminie połączenia z kanałem ulicznym ścieków z nieruchomości niezabudowanej budynkami, o których mowa w §§ 1 i 2, o ile będzie uznane to za konieczne ze względów zdrowotnych.

Ponadto ze względu na lokalne warunki Magistrat może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych na nieruchomościach o kilku frontach i połączenia tych kanałów z odnośnemi kanałami ulicznemi.

§ 27.

W wypadkach, gdyby warunki lokalne uniemożliwiały narazie skanalizowanie nieruchomości, lub gdyby koszt tego skanalizowania był zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości, lecz usuwanie wód opadowych i ściekowych byłoby należycie zabezpieczone, Magistrat może odroczyć w drodze wyjątku termin wykonania instalacji domowej, ustalony w §§ 24 i 25.

Z ustaniem powodu odroczenia traci ono moc obowiązującą.

§ 28.

Przy zastosowaniu kanalizacji rozdzielczej t. j. z odrębnemi przewodami ulicznemi dla wód brudnych i zużytych i z odrębnemi dla opadów atmosferycznych powinny być zastosowane odrębne przewody domowe dla wód brudnych i zużytych z jednej strony i dla opadów atmosferycznych z drugiej strony.

Wprowadzanie wówczas opadów atmosferycznych do kanałów dla wód brudnych jest wzbronione.

§ 29.

O terminie otwarcia kanału miejskiego Magistrat powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości przy danej ulicy lub placu.

§ 30.

Jeżeli właściciel nie wykona kanalizacji domowej i połączenia z kanałem ulicznym w terminie podanym wyżej w §§ 24 i 25 lub w terminie wyznaczonym w myśl § 26, Magistrat ma prawo wykonać

te kanalizacje domowe i połączenia na koszt właściciela.

§ 31.

Połączenia kanalizacji domowej z kanałami ulicznemi poza obrębem nieruchomości wykona Magistrat na koszt właściciela nieruchomości, który przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do Kasy Miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę.

Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Magistrat.

Utrzymanie tych połączeń w porządku należy do Magistratu, jeżeli jednak uszkodzenia lub nieprawidłowe działanie przykanalika wywołane zostało z winy właściciela nieruchomości, Magistrat uskutecznia naprawę na koszt właściciela nieruchomości.

§ 32.

Każda nieruchomość przyłączona do sieci kanalizacyjnej musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową miejską. Wyjątki są dopuszczalne w wypadkach przewidzianych w § 7.

§ 33.

Kanalizacja domowa ma być wykonana przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 468).

§ 34.

Każda nieruchomość, mająca oddzielnie № hipoteczny, powinna być skanalizowana oddzielnie tak, aby całe urządzenie stanowiło odrębną całość.

Taka odrębna kanalizacja powinna być zaprowadzoną o ile możności w każdej części nieruchomości, w razie, gdy nieruchomość ma być podzielona na kilka części.

Wyjątki od powyższego postanowienia mogą być dopuszczane tylko w razie niezbędnej konieczności, tam gdzie miejscowe warunki nie pozwalają na urządzenie kanalizacji, zgodnie z niniejszemi przepisami, przyczem Magistrat ma prawo żądać w takich razach odpowiednich zastrzeżeń hipotecznych.

§ 35.

Do miejskiej sieci kanalizacyjnej powinny być odprowadzane drogą podziemną z oddzielnych nieruchomości:

1) wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, przemysłowe, woda z centralnego ogrzewania, z lodowni i t. p.

2) wszelkie wydzieliny (ekskrementy) ludzkie i zwierzęce.

Odprowadzane do miejskich kanałów ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu,

b) odpadków gospodarstwa domowego, jak obierzyny, kości, skorupy, gałgany, wata i t. p.

c) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu chemicznego lub temperatury (powyżej 40°C) mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów.

d) substancyj wybuchowych i łatwopalnych (benzyna, eter, alkohol i t. p.)

e) niezdezynfekowanych ścieków od zakaźnych chorych. Przy spuszczaniu do kanałów o temperaturze ponad 40°C lub zawierających kwasy i zasady należy je przez ochłodzenie, neutralizację lub w inny sposób odpowiednio unieszkodliwić.

§ 36.

Zabronione jest spuszczanie wód brudnych, wymienionych w § 35 do kanałów deszczowych, chociażby nawet wody te były poprzednio oczyszczone i przefiltrowane.

Wodę z drenów gruntowych i wodę z opadów atmosferycznych wolno spuszczać za zgodą Magistratu do odpowiednich kanałów miejskich po zastosowaniu środków, które zabezpieczą kanały od zapiaszczenia.

Woda zdrenów może być spuszczana do kanałów dla wód brudnych o ile to zostanie uznane przez Magistrat za dopuszczalne.

§ 37.

Przy skanalizowaniu nieruchomości, które w chwili ogłoszenia niniejszych przepisów były zabudowane, wymagane są przynajmniej następujące urządzenia:

a) wszystkie zlewy, umywalki, wanny i t. p. już istniejące, jakoteż nowoustawiane, powinny być bezpośrednio połączone z przewodem odprowadzającym tak, aby ścieki były odprowadzone do kanału ulicznego drogą podziemną do użytku zaś mieszkań, niezaopatrzonych w zlewy, należy urządzić na każdem podwórku lub na wspólnym korytarzu po jednym ogólnym zlewie wraz z kurkiem czerpalnym wodociągowym, zabezpieczonym należycie od mrozu; przewody spustowe należy przytem wyprowadzić ponad dach, aby pracowały jako przewody wentylacyjne.

b) Na nieruchomościach, zabudowanych przed wejściem w życie art. 251 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23 poz. 202) za minimum przyjmuje się, iż w każdem mieszkaniu, złożonem z trzech lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia) należy urządzić osobny ustęp spłókiwany wodą, a na każde zaś 4 mniejsze mieszkania — nie posiadające własnych ustępów— jeden wspólny ustęp wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców, albo też umieścić odpowiednią ilość siedzeń w ustępach podwórzowych.

W wypadku znacznych trudności urządzenia ustępu wewnątrz mieszkania, złożonego z trzech lub więcej izb, Magistrat ma prawo zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w sposób inny dogodny dla mieszkańców.

c) Na nieruchomościach, które zostały lub zostaną zabudowane albo przebudowane po wejściu w życie przepisu, powołanego wyżej w punkcie b) w każdem samoistnem mieszkaniu, złożonem z dwóch lub więcej izb powinien być urządzony ustęp spłókiwany o wymiarach conajmniej 0,85×1,15 m. ponadto zlew kuchenny; dla mieszkań mniejszych niezaopatrzonych we własne zlewy, należy na każde cztery mieszkania urządzić po jednym wspólnym zlewie w korytarzu wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkaców tych mieszkań.

d) Na nieruchomościach wspomnianych wyżej w punkcie b) należy urządzić jeden ogólny ustęp w podwórzu nieruchomości, połączony z przewodem domowym i zaopatrzony w należyte spłókiwanie; ilość siedzeń ustępu ogólnego powinna być taka, aby na każdych dwudziestu mieszkańców lokali nie posiadających osobnych ustępów, przypadało conajmniej jedno siedzenie; ilość ta może być odpowiednio zmniejszana w przyszłości w miarę urządzenia ustępów w poszczególnych mieszkaniach, a z chwilą urządzenia ustępów we wszystkich mieszkaniach odpada potrzeba urządzania i utrzymywania ustępu ogólnego.

e) Wszystkie istniejące ustępy należy odpowiednio przebudować, zabezpieczyć należycie przed działaniem mrozu, względnie zapewnić ich ogrzewanie w porze zimowej, zaopatrzyć w należyte spłókiwanie i połączyć z kanałem miejskim.

§ 38.

Na nieruchomościach skanalizowanych nie wolno urządzać wszelkiego rodzaju podziemnych zbiorników nieczystości, jak osadniki, doły ściekowe i kloaczne.

Po przyłączeniu nieruchomości do kanalizacji miejskiej, należy istniejące doły opróżnić i zasypać piaskiem lub innym czystym sypkim materjałem.

Jednocześnie należy usunąć stare podziemne przewody i kanały.

§ 39.

Zabrania się kanalizowani piwnic i części nieruchomości, położonych niżej od dopuszczalnego dla danej ulicy poziomu, a to dla uniknięcia zalewu nieruchomości wodami brudnemi z kanału.

W wyjątkowych wypadkach Magistrat może pozwolić na skanalizowanie nisko położonych pomieszczeń, jeżeli właściciel nieruchomości dostatecznie uzasadni konieczność tego i zobowiąże się zabezpieczyć te pomieszczenia od zalewu za pomocą specjalnych odpowiednich urządzeń i zaworów, nad których zamykaniem we właściwym czasie sam czuwać będzie. Zabezpieczenie zasuwami dolnych urządzeń nie powinno przeszkadzać swobodnemu od pływowi do kanału ścieków z wyższych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 40.

Przepompowywanie ścieków z głębokich piwnic do kanału może być uskutecznione tylko w wyjątkowych wypadkach i to w sposób uznany przez Magistrat za właściwy.

§ 41.

Właściciel nieruchomości, zamierzający ją skanalizować i połączyć z kanałem miejskim powinien otrzymać od Magistratu dane techniczne, potrzebne do sporządzania projektu kanalizacyjno-wodociągowego w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie.

§ 42.

Po przystąpieniu do wykonania robót należy je prowadzić bez przerwy aż do zupełnego wykończenia.

§ 43.

Tymczasowe korzystanie z pewnych oddzielnych części kanalizacji domowej, staje się dozwolone po uznaniu ich przez Magistrat za wykonane należycie.

§ 44.

Po zupełnem ukończeniu wszystkich robót właściciel nieruchomości obowiązany jest zawiadomić o tem Magistrat, który po obejrzeniu tychże i stwierdzeniu, iż wszystkie urządzenia są uznane za zadawalające i wykonane z zachowaniem niniejszych przepisów, udziela pozwolenia na ich użytkowanie.

§ 45.

Właściciel nieruchomości, jak również dzierżawcy lokalów, obowiązani są o każdej porze dnia, pomiędzy 8-mą a 18-ą godziną w nadzwyczajnych zaś wypadkach i o każdej porze doby, dopuszczać pracowników Magistratu, legitymujących się stosownem upoważnieniem do kontroli wszystkich urządzeń kanalizacyjnych.

Magistrat po otrzymaniu wiadomości, że urządzenia kanalizacyjne w jakiejbądź nieruchomości działają nieprawidłowo, zbada na miejscu stan rzeczy i przedsięweźmie środki, celem usunięcia przez właściciela nieprawidłowego działania tych urządzeń.

W takich razach właściciel nieruchomości obowiązany jest okazać całkowitą pomoc w kierunku wykonania zarządzeń Magistratu i ponosi wszelkie związane z tem wydatki.

§ 46.

Za korzystanie z kanałów miejskich, względnie za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałem miejskim lub powinny były być połączone z tym kanałem, lecz w wyznaczonym w myśl § 24 i 25 terminie nie zostały połączone, tudzież za czynności, związane z udzielaniem pozwoleń na budowę urządzeń kanalizacyjnych i na ich użytkowanie Magistrat pobiera opłaty według taryfy. Opłaty te będą pobierane w granicach, oznaczonych w § 85, 86 na podstawie uchwały Rady Miejskiej, określającej na każdy okres budżetowy wysokość opłaty.

Zawiadomienia o przypadającej do uiszczenia w danym miesiącu za korzystanie z kanałów opłacie, wymierzanej łącznie z opłatami za wodę na podstawie wskazań wodomierzy, będą doręczane przed upływem miesiąca obrachunkowego.

Należności te za miesiąc ubiegły (obrachunkowy) uiszcza się w Kasie Miejskich Wodociągów i Kanalizacji w ciągu 14 dni t. j. od 1 do 14 następnego miesiąca.

W razie niedoręczenia zawiadomienia o przypadajaej opłacie w ciągu miesiąca obrachunkowego termin płatności przesuwa się o 7 dni od daty faktycznego doręczenia zawiadomienia.

Opłaty ryczałtowe w granicach opłat taryfowych uiszczać należy bez wezwania w ciągu 14 dni po upływie miesiąca obrachunkowego t. j. od 1 do 14 każdego następnego miesiąca.

Opłaty za czynności związane z udzieleniem pozwolenia, uiszczać należy zgóry przed dokonaniem przez Magistrat tych czynności.

Nieuiszczone w terminie opłaty będą ściągane według przepisów dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. Warunki techniczne.

A) Urządzenia wodociągowe.

§ 47.

Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materjałów, nie wywierających wpływu na jakość wody.

Każda instalacja domowa winna posiadać przy wodomierzu (od strony instalacji) własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego jej opróżnienia, wobec czego wszelkie przewody powinny być ułożone z odpowiedniemi spadkami dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

O ile wodomierz nie może być umieszczony w odpowiedniej piwnicy, to należy go ustawić zewnątrz budynku, w studzience wykonanej z cegły, o wymiarach najmniej 0,8 × 0,8 m. przy głębokości 1,8 m.

Studzienka powinna posiadać klamry żelazne dla schodzenia oraz otwór włazowy okrągły 0,60 m., zaopatrzony w szczelny właz podwójny żeliwny, zabezpieczony na zimę od przemarzania.

Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami muszą być ułożone przynajmniej na 1,80 m. głęboko w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Płytsze zagłębienie może być zastosowane tylko dla przewodów ogrodowych i polewaczkowych, o ile są na nich przewidziane odpowiednie urządzenia dla zamknięcia i opróżnienia.

§ 48.

Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku winny być prowadzone możliwie po ścianach wewnętrznych; w razie koniecznej potrzeby prowadzenia rury w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości conajmniej 0,3 m. pod podłogą, przyczem pod twardą podłogą na betonie rur wodociągowych wogóle nie należy prowadzić. Prowadzenia rur leżących na strychach należy unikać.

Scienne przewody mogą być w budynku prowadzone albo po ścianach albo w bruzdach ściennych, zakrytych następnie po próbie na ciśnienie w ten sposób, aby rura otrzymała izolację powietrzną. Zamurowywanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były chronione od zamrożenia oraz od uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian za pomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer, odległych od siebie o 2,5 m.—3 m.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamrożeniu podczas silniejszych mrozów, należy je izolować (otulić) złemi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

§ 49.

Pod każdym wylotem wodociągowym powinno się znajdować dostatecznie wielkie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitko.

Wszystkie kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach.

Kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle, używać nie wolno.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory.

Bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu jest wzbronione.

Wzbronionem jest ustawianie na poddaszach zbiorników do pośredniego zasilania wodą sieci domowej.

Rura wodociągowa nie może być bezpośrednio połączona z żadnym przyborem kanalizacyjnym.

Przed wannami, zbiornikami klozetowymi i pisuarowymi należy ustawiać zawory przelotowe.

§ 50.

Wyloty i przewody wodociągowe winny otrzymywać następujące średnice:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem, przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej 13 mm.

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem (rejestracyjnym) — 20 mm.

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 26 mm.

d) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny — 25 do 38 mm.

Przewody	a	do przyborów wskazanych wyż. pod literami			
		b	c	d	
				przy 26 mm	przy 38 mm
e) do 2 wylotów	13 mm	20 mm	32 mm	32 mm	50 mm
f) przy 3 6 wylotach	20 „	26 „	38 „	38 „	54 „
g) przy 7—10 wylotach	26 „	32 „		50 „	75 „
h) ponad 10 wylotów	32 „	38 „		50 „	75 „

§ 51.

Przewody wodociągowe powinny być wykonywane z rur żeliwnych kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych lub ołowianych grubościennych.

Rury żeliwne kielichowe (mufowe) powinny być używane na przewody podziemne.

Łączenie i uszczelnienie rur żeliwnych powinno następować na kształtki kielichowe (w wyjątkowych wypadkach kołnierzowe) z uszczelnieniem kielichów na sznur biały, sznur pokostowany i ołów.

Rury żelazne ocynkowane z reguły mogą być używane tylko na przewody wewnątrz budynku. O ile w wypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutę i osmołowane.

Łączenie rur żelaznych, ocynkowanych powinno następować na kształtki i łączniki z gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonane za pomocą kształtek, t. zw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być używane dla takich przewodów, z których woda nie może być czerpana do picia, gotowania i t. p.

Łączenie rur ołowianych następuje za pomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych, żeliwnych, kielichowych, powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Rury żelazne, obustronnie ocynkowane, powinny posiadać następujące minimalne grubości ścianek przy wewnętrznej średnicy rury:

13 mm. grubość ścianek powinna być	2,5 mm.
20 " " " " "	2,5 "
26 " " " " "	3,25 "
32 " " " " "	3,5 "
38 " " " " "	3,5 "
50 " " " " "	3,5 "

Rury ołowiane grubościenne powinny posiadać następujące grubości ścianek:
przy wewnętrznej średnicy rury

13 mm. grubość ścianek powinna być	3,5 mm.
20 " " " " "	4,5 "
26 " " " " "	5,5 "
32 " " " " "	6 "

Wyżej podane grubości ścianek rur żelaznych, ocynkowanych i rur ołowianych ważne są do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

B. Urządzenia kanalizacyjne.

§ 52.

Przewody, odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego, powinny być ułożone, o ile możności, w kierunkach prostych, najkrótszych, powinny posiadać odpowiedni spadek i stanowić łącznie sieć najodpowiedniejszą. Przewody powinny być układane, o ile możności zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane nazewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany w odpowiedniej od niej odległości ze względu na bezpieczeństwo fundamentów. Zakręty przewodów wykonywać się powinno za pomocą krzywek dla linji głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych o promieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym od 60°.

§ 53.

Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości conajmniej 0,30 m.

Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się conajmniej na głębokości 1,50 m. pod powierzchnią terenu, w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych nazewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych.

§ 54.

Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości, aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się i do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych, łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem ulicznym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów mało zanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolony być może przełom spadku pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie nie mniej niż 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych — 40%, przewodów od deszczówek wyjątkowo 60%.

§ 55.

Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych na nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów o średnicy 100 mm.	— 0,03
" " " " 150 "	— 0,02
" " " " 200 "	— 0,015
" " " " 250 "	— 0,01
" " " " 300 "	— 0,01

Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych wypadkach pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów za pomocą specjalnych urządzeń.

Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteren okaże się, iż spadek całego przewodu będzie mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym wypadku rury należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też na słupach murowanych. Każda z rur powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

§ 56.

Ustanawia się następujące normalne średnice przewodów:

A) dla przewodów spustowych (pionów) ich odgałęzień:

a) od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru 50 mm.
b) od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalni lub pisuarów 70 mm.
c) od klozetów wodnych 100 mm.
d) od rynien deszczowych z ganków i balkonów 50 — 70 mm.
e) od rynien deszczowych z dachów 100 — 150 mm.

B) dla przewodów odpływowych:

a) od zwykłych kuchni, pralni, łazienek, pisuarów, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p. 100 — 150 mm.
b) od dużych kuchen (restauracyjne, hotelowe) klozetów, wpustów podwórzowych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych 150 mm.
c) od rynien deszczowych 100 — 150 mm.
d) dla głównego przewodu podwórzowego 150 — 200 mm.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą, powinny wogóle przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice wszelkich przewodów odpływowych łącznie z przewodem głównym powinny być wyznaczone możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Dla nieruchomości ponad 3000 m² powierzchni oraz w razie przewidywanego znaczniejszego odpływu wód ściekowych, należy wyznaczać odpowiednie średnice przewodów na podstawie osobnego obliczenia.

§ 57.

Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności, pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem z linją pionową większym niż 45°; w wypadkach zasługujących na uwzględnienie może jednak Magistrat zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linją pionową.

Połączenie rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, oraz zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak z uwzględnieniem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych od wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych lub odwrotnie spuszczania ścieków brudnych do rur spustowych deszczowych.

§ 58.

Wszystkie przewody spustowe powinny być jako rury wentylacyjne wyprowadzone ponad dach domu, conajmniej o 2 m powyżej najwyższych w pobliżu znajdujących się okien.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć, o ile możności, pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej, nie dochodząc o 0,5 m. do dachu, powiększa się w średnicy, przynajmniej o 100 mm. i wyprowadza do wysokości 1,0 m. ponad dach.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych dozwolonem może być tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedyńczych rur, i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków.

Wzloty rur wentylacyjnych nad dachem powinny być wyprowadzone w odległości conajmniej 4 metrów (licząc w planie) od znajdujących się powyżej tych wylotów okien i wogóle otworów do wnętrza budynku i ponadto powinny być zaopatrzone w daszki ochronne. Nie są dozwolone ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych od rur spustowych ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

§ 59.

Wszelkie przyrządy kanalizacyjne, służące do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, winny być obowiązkowo zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Rury spustowe do wód deszczowych, połączone z przewodami kanalizacyjnemi, nie otrzymują takiego zamknięcia, z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 metry. W tym ostatnim wypadku rury deszczowe muszą posiadać zamknięcia wodne, umieszczone przy ich podstawie, oraz skrzynki z kratami ochronnemi, umieszczone nie więcej niż 0,5 m. powyżej terenu.

Za najodpowiedniejsze zamknięcie wodne uważane są rury gładkie zgięte w formie „U" lub „S", zatrzymujące w sobie stale wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne i innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nieulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić: przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. conajmniej 75 mm.
przy wpustach conajmniej 100 mm.
przy rurach deszczowych conajmniej 125 „

Średnice rury syfonowej powinny być następujące:
przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. 40 mm.
przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych 50 „
przy miskach klozetowych 100 „
przy rurach deszczowych z ganków i balkonów 50—70 mm
przy rurach deszczowych z dachów 100—150 „
przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 „
przy wpustach podwórzowych 150 „

Przyrządy kanalizacyjne powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm, ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać conajmniej przekrojowi syfonu w świetle. Wyjątek stanowią miski klozetowe, które nie otrzymują kratek zupełnie, oraz wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogowe, które otrzymują kratki odejmowane.

Wszystkie syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być wbudowywane na wspólnych przewodach odpływowych.

§ 60.

W celu zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od zalewu przez przybory kanalizacyjne wodami burzowemi (§ 39), należy za takiemi przyrządami stosować zasuwy zamykane ręcznie o konstrucji umożliwiającej szybkie zamknięcie.

Prócz zasów ręcznych dozwala się stosowanie dodatkowych przyrządów automatycznych.

Zamknięcia burzowe powinny być założone w ten sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z przyborów, ustawionych wyżej.

§ 61.

Spustowe rury deszczowe, połączone bezpośrednio z siecią kanalizacyjną, należy ustawiać możliwie pionowo.

Rury deszczowe, odprowadzające wodę z dachów, pokrytych łupkiem, dachówką lub innym materjałem, mogącym spowodować zanieczyszczenie

rur odpływowych, należy zaopatrzyć u dołu w skrzynki żeliwne z kratkami i otworami do usuwania zanieczyszczeń.

§ 62.

Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe celem zatrzymania osadów, gruzu i śmieci.

We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości, zabezpieczonej od zamarzania t. j. nie płyciej niż 1.65 m. pod powierzchnią ziemi.

Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być obrukowana.

§ 63.

Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), przymocowane na stałe przed syfonem, lub stanowiące część urządzenia zlewowego. Każdy zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemycia miski zlewowej i syfonu.

Podłogi pod zlewami przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach powinny być wodoszczelne.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczowniki), posiadające powierzchnię, dostateczną do ochładzania ścieków i mieć otwory łatwo dostępne do czyszczenia i wentylacji.

§ 64.

Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzanych, przewietrzanych i oświetlonych i ustawiać je na podłodze w taki sposób, żeby dostęp do nich, w celu utrzymania czystości, był zapewniony.

Każda wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustowa powyżzj zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie za pomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcia syfonowe, względnie kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

§ 65.

Klozety i pisuary powinny być urządzone w sposób podany niżej i powinny być przemywane czystą wodą.

System misek klozetowych może być dowolny, z tem jednakże, żeby posiadały one zamknięcie wodne umieszczone bezpośrednio pod miską, żeby na misce pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm. głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłókiwana wodą.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1,25 m., w przeciwnym razie należy przeprowadzić specjalną rurę wentylacyjną.

Każdy klozet powinien być zaopatrzony w płóczkę (zbiornik płóczący), umieszczoną nie niżej niż 1,6 m. nad siedzeniem i dając strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rura łącząca płóczkę z miską klozetową powinna mieć conajmniej 30 mm. średnicy w świetle.

Przy każdem spłukiwaniu miski powinno się wylewać z płóczki 8 litrów wody w ciągu 3—5 sekund.

Do spłókiwania misek klozetowych można zastosować również i inne urządzenia spłókujące (np. przyciskowe), uznane przez Magistrat za odpowiednie.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 misek klozetowych.

Zabrania się urządzania klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy i t d. przemywanie misek klozetowych za pomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile one gwarantują trwałe i skuteczne działanie.

Klozety powinny być urządzone w pomieszczeniach oddzielonych od izb mieszkalnych. Podłoga powinna być terrakotowa lub z innego wodoszczelnego materjału. Ściany do wysokości 1,2 m. od podłogi winny być nieprzemakalne i zupełnie gładkie.

Pomieszczenie klozetowe na jedną miskę powinno być wymiaru najmniej 0,85 m. × 1,15 m, mieć dostateczne oświetlenie dzienne sztuczne oraz wentylację za pomocą oddzielnego kanału wodociągowego.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych (§ 37p.b.) powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych nakrytych betonowym lub ceglanym stropem i wentylowanych z bezpośredniem wejściem z podwórza, z podłogą wodoszczelną i wzniesioną conajmniej o 15 cm nad poziom podwórza o ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być pod piwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji

Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, na stałe przytwierdzone do korpusu, albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. W obu wypadkach pisuary powinny być zaopatrzone w przepisowe zamknięcie wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłókiwanie z oddzielnych rezerwuarków, spuszczający każdorazowo nie mniej niż 2,5 litra wody.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie Magistrat może zezwolić na odstępstwa od postanowień zawartych w niniejszym paragrafie, a dotyczących sposobu urządzenia klozetów i pisuarów.

§ 66.

Miski klozetowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymywania w czystości, Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne.

Siedzenia na miskach powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, grubości conajmniej 3 cm. do podnoszenia na zawiasach ręcznie lub automatycznie

Rury spłukujące pomiędzy płóczką a miskę mogą być ołowiane, żelazne, ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową następuje za pomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem.

Miski klozetowe umocowuje się śrubami mosiężnemi do korków drewnianych, umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych zaprawą cementową.

Pisuary, zlewy, umywalnie i t. p. umieszcza się na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdza do nich bądź śrubami mosiężnemi, wkręconemi w zaprawione w ściany korki drewniane, bądź też ustawia się na umocowanych do ściany wspornikach.

§ 67.

Na rurach odpływowych urządzone być powinny w razie uznanej przez Magistrat potrzeby, w odpowiednich miejscach otwory rewizyjne do przeczyszczenia rur, zamykane hermetycznie.

Części rurociągu odpływowego zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki) mogą być celem dogodnego do nich dostępu, umieszczane w studzienkach rewizyjnych o wymiarach 0,80 × 0,80m.

§ 68

Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczane przed działaniem mrozu.

§ 69.

Przy kanalizowaniu fabryk, z których są odprowadzane cuchnące ścieki, należy do wentylacji kanałów zużytkować kominy fabryczne i paleniska pod kotłami, o ile one do tego celu okażą się zdatne i przeprowadzić w tym celu rury o stosownej średnicy pod same paleniska kotłów.

§ 70.

Dołączenie dren do przewodów odpływowych może być dopuszczane pod warunkiem zastosowania środków zapobiegających możności przenikania do gruntu ścieków kanalizacyjnych w razie podniesienia się poziomu wody w kanale oraz zabezpieczenia rur odpływowych od przedostawania się do nich piasku i mułu z sieci drenów.

§ 71.

Ścieki fabryczne i przemysłowe, nie odpowiadające warunkom, wskazanym w § 35 niniejszych przepisów, powinny być przed wpuszczeniem ich do kanału ulicznego odpowiednio unieszkodliwione w specjalnie wybudowanych urządzeniach, zależnie od właściwości ścieków, przyczem główna linja odpływowa z nieruchomości powinna być zaopatrzona przed wlotem do kanału miejskiego w zasuwę, pozwalającą w razie potrzeby wyłączyć całkowicie dopływ ścieków fabrycznych do kanału.

O sposobie unieszkodliwienia ścieków fabrycznych oraz przydatności przeznaczonych do tego celu urządzeń decyduje w każdym poszczególnym wypadku Magistrat.

§ 72.

Przewody odpływowe wykonywa się z kamionki lub żeliwa. Rury odpływowe kamionkowe powinno się stosować z uszczelnieniem kielichów na sznur smołowany i kit asfaltowy lub w wyjątkowych wypadkach na sznur i glinę lub sznur i cement. Przewody odpływowe żeliwne powinny być wykonane z rur żeliwnych obustronnie asfaltowanych z uszczelnieniem na sznur i ołów.

W miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien zewnątrz zabudowań przy głębszych piwnicach i wogóle tam, gdzie jest wymagana szczególna szczelność powinny być układane rury żeliwne z uszczelnieniem na ołów.

§ 73.

Przewody spustowe i wentylacyjne wewnątrz budynku, jak również ich rozgałęzienia i połączenia powinny być na całej swej długości żeliwne, z uszczelnieniem na sznur i ołów.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów mogę być ołowiane lub żelazne cynkowane, o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej wyprowadzonej ponad dach, powinna być zrobiona z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

§ 74.

Syfony powinny być:

a) przy średnicy 40 mm—ołowiane lub mosiężne niklowane, w jednej sztuce,

b) „ „ 50 mm—żeliwne w jednej sztuce,

c) „ „ 100 mm—dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tego co miska materjału,

d) „ „ 100 mm—przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych—żeliwne,

e) „ „ 100 mm i więcej—od wpustów podwórzowych żeliwne lub kamionowe, zależnie od tego, z jakiego materjału zostaje wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów niepowinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materjału.

Syfony żeliwne wymienione wyżej pod pozycjami b) i c) powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spustowymi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe, z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być kołnierzowe, albo za pomocą mosiężnych łączników.

§ 75.

Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe lub żeliwne w zależności od materjału przewodów odpływowych, z któremi mają być połączone. (§ 72).

Wpusty podłogowe i suterynowe powinny być zawsze żeliwne.

Wszelkie kraty, pokrywy płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi powinny być zawsze żeliwne.

§ 76.

Zmywaki mogą być kamionkowe fajansowe, betonowe, kamienne (z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody lub metalowe nierdzewiejące)

Zlewy kuchenne. umywalnie wanny mogą być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nie rdzewiejącego metalu lub żeliwa (w tym ostatnim wypadku przynajmniej od wewnątrz starannie emaljowane).

§ 77.

Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

§ 78.

Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazobetonu.

§ 79.

Wszelkie materjały i urządzenia, używane do robót kanalizacyjnych powinny być w najlepszym gatunku i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materjałów i urządzeń, jeszcze nie znormalizowanych orzeka Magistrat.

§ 80.

Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t. p.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego, o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm, kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur, względnie kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości conajmniej 60 mm.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m. długoać kształtek — 0,6 m.

Grubość ścianek rur kamionkowych dopuszcza się następująca:

przy średnicy	100 mm	—	grubość ścianek	15 mm
" "	150 "		"	17 "
" "	200 "		"	19 "
" "	250 "		"	22 "
" "	300 "		"	25 "

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiedniah norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 81.

Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty bez pęknięć, skaz pęcherzy i t. p. posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Najmniejsza grubość ścianek rur żeliwnych powinna wynosić:

przy średnicy	50 mm	—	5 mm
" "	70 "		5 "
" "	100 "		6 "
" "	150 "		6 "
" "	200 "		6 "

W dzielnicach dopuszczających lżejszy typ rur kanalizacyjnych, mogą być używane rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy	50 mm	—	3,5 mm
" "	70 "		3,5 "
" "	100 "		4,5 "
" "	150 "		4,5 "
" "	200 "		4,5 "

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 82.

Rury ołowiane stosuje się następujących wymiarów:

Wewnętrzna średnica	25 mm	grubość ścianek	3	mm
" "	30 "	" "	3,5	"
" "	40 "	" "	4	"
" "	50 "	" "	4	"

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 83.

Roboty kanalizacyjne należy wykonywać z jak największą starannością i dokładnością.

Dokładność niwelacji i kierunku przewodów powinny być zapewnione przez użycie celowników.

Rury przy układaniu należy zwracać kielichami przeciw prądowi ścieków i unikać w miarę możności przecinania ich, stosując odpowiednie króćce i kształtki.

§ 84.

Urządzenia, które służyły do odprowadzenia ścieków z posesji przed połączeniem jej z kanałami i przed wydaniem niniejszych przepisów należy przerobić, o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych i dla dobrego działania urządzeń.

Przy przeróbkach mogą być uwzględnione przejściowo pewne wyjątki, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe żeliwne i ołowiane jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i powietrza i posiadają wymiary nie wiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nieodpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji, średnicy i sposobu przeprowadzenia, jako to umocowanie do ścian i t. p., jednakże pozostawione piony spustowe powinny być obowiązkowo wyprowadzono ponad dach;

b) istniejące przewody podziemne odpływowe żeliwne lub kamionkowe i betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnie ziemi;

c) istniejące klozety wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są dobrze spłókiwane wodą;

d) zdane do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny, zaopatrzone w zamknięcia wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone od zamarzania;

e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony i jeżeli poziom wody w nich odpowiada warunkom zabezpieczenia od zamarzania.

W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przybory przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro tylko okaże się, iż kanalizacja domowa skutkiem starych przyborów funkcjonuje w sposób wadliwy.

III. Taryfa opłat.

§ 85.

Za czynności związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie będzie policzone:

1) za wydane przez Magistrat danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych potrzebnych.

a) do projektu wodociągu domowego zł. 5
b) „ „ kanalizacji domowej . „ 5

2) za rozpatrzenie projektu urządzenia:

a) wodociągu domowego . . . . . „ 5
b) kanalizacji domowej . . . . . . „ 10

3) za dozór Magistratu nad wykonywaniem budowy:

a) wodociągu domowego . . . . . „ 10
b) kanalizacji domowej . . . . . . „ 15

4) za przeprowadzenie rewizji i próbę ciśnienia wodociągu domowego . . „ 25
5) za przeprowadzenie każdej ponownej próby ciśnienia . . . . „ 15
6) za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności kanalizacji domowej . „ 20

§ 86.

Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego i za używanie kanałów miejskich, względnie za prawo korzystania z wody i używania kanałów będą policzone następujące opłaty niżej określone:

A. Opłaty ryczałtowe.

1) za wodę na potrzeby domowe, pobraną aż do ilości 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę będzie policzone: w granicach:

a) 14% — 18% komornego, pobieranego z domów, podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r (Dz U R P. Nr. 39, poz 406), względnie w wysokości 14%—18% od wartości czynszowej takich domów,

b) 9% — 12% komornego, pobieranego z domów nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. względnie 9% — 12% wartości czynszowej takich domów,

c) 50% opłat wymienionych wyżej w p. 1 a i b w razie, gdy chodzi o nieruchomości zwolnione od obowiązku połączenia z wodociągiem miejskim (§ 7 niniejszych przepisów)

2) Za wodę na cele gospodarstwa rolnego lub ogrodniczego, tam, gdzie niema wodomierzy, będzie policzone:

a) od sztuki bydła rosłego (konia, krowy) kwartalnie . . . . . . zł. 2
b) od sztuki bydła drobnego (cielęcia świni, owcy (kwartalnie . . „ 1
c) na polewanie ogrodów za każde 100 m² powierzchni kwartalnie . „ 1.50
d) od 1 m² użytkowej powierzchni oranżerji kwartalnie . . . . . „ 0.10

3) od jednej sztuki powozu lub bryczki będzie policzone kwartalnie . . . . „ 2
4) od jednego samochodu ciężarowego lub autobusu będzie policzone kwartalnie . . . . . . „ 15
5) od jednego samochodu osobowego będzie policzone kwartalnie . . „ 12
6) za prawo pobierania wody na nieruchomościach, które w oznaczonym terminie nie zostały przyłączone do wodociągu miejskiego od daty, kiedy powinny były być przyłączone, ustanawia się opłatę ryczałtową w granicach:

a) 7% — 9% komornego, pobieranego z domów, podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r., względnie w wysokości 7% — 9% od wartości czynszowej takich domów.

b) 6 procent komornego, pobieranego z domów nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r., względnie w wysokości 6% od wartości czynszowej takich domów.

7) Za prawo pobierania wody ze zdrojów na nieruchomości, od których właściciele zwolnieni zostali w myśl § 7 niniejszych przepisów od wykonania domowego wodociągu, ustanawia się opłatę ryczałtową w granicach:

a) 10,5% — 13,5% komornego, pobieranego z domów, podlegających ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r., względnie w wysokości 10,5% — 13,5% od wartości czynszowej takich domów,

b) 7% — 9% komornego, pobieranego z domów nie podlegających ustawie z dnia 11 kwietnia 1924 r., względnie 7% — 9% wartości czynszowej takich domów.

8) Za korzystanie względnie za prawo korzystania z kanalizacji miejskiej w celu odprowadzenia wód ściekowych z kanalizacyjnej sieci nieruchomości, opłacających ryczałtowo należności za wodę, ustanawia się opłatę ryczałtową w wysokości 82% opłat za wodę.

B. Opłaty według wskazań wodomierzy.

1) Za nadwyżkę wody na potrzeby domowe przekraczającą maksymalną ilość 50 litrów na głowę i dobę (opłacaną według opłat ryczałtowych) ustanawia się opłatę za każdy 1 m³ nadwyżki w granicach: 0,50 zł. — 0,65 zł.

2) Za wodę zużytą dla potrzeb Kolei Państwowych i Koszar Wojskowych uiszcza się podług osobnych umów

3) Za całkowitą ilość wody na potrzeby domowe, przy ewentualnem zastosowaniu wyłącznie opłat według wskazań wodomierzy — za każdy metr sześcienny będzie pobierane w granicach 0,66 zł. — 0,85 zł.

4) Za wodę na cele przemysłowe będzie pobierane przy zużyciu wody:

do 1000 m³	kwartal.	za 1 m³ w granic.	zł. 0,66—0,85
od 1000 do 5000 m³	kw.	„ 1 „ „	„ 0,45 -0,57
od 5000 do 10000	„	„ 1 „ „	„ 0,35—0,47
od 10000 „ 25000	„	„ 1 „ „	„ 0,30—0,40
od 2500 „ 50000	„	„ 1 „ „	„ 0,25—0,33
od 50000 „ 100000	„	„ 1 „ „	„ 0,22—0,28
powyżej 100000 m³	„	„ 1 „ „	„ 0,20—0,26

5) Za wodę na cele budowlane za każdy m³ będzie pobierane zł. 0,50—0,65

6) Za wodę na cele ogrodnictwa za każdy m³ będzie pobierane zł. 0,40—0,52

7) Za wodę na inne cele wyżej niewymienione, jak do prywatnych wodotrysków, sadzawek i t. p. za każdy m³ będzie policzone zł. 0,40—0,52

8) Za korzystanie z kanalizacji miejskiej w celu odprowadzania wód ściekowych z nieruchomości opłacających należności za wodę według wskazań wodomierzy, ustanawia się opłaty następujące:

a) dla zakładów przemysłowych 50% opłat za wodę,

b) dla gospodarstw rolnych i ogrodniczych 30% opłat za wodę,

c) dla wszystkich innych osób i instytucyj 82% opłat za wodę, najwyżej 70 gr. za m^3 zużytej wody.

W razie, gdy rurociągów wodociągu miejskiego niema w danej ulicy, za odprowadzone wody ściekowe będzie liczone w granicach:

a) 10,5 — 13,5 % komornego, pobieranego z domów, podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r względnie w wysokości 10, 5% — 13, 5% od wartości czynszowej takich domów,

b) 9 — 12% komornego, pobieranego z domów nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. względnie w wysokości 9 — 12% od wartości czynszowej takich domów.

Za odprowadzanie wody, nie pochodzącej z wodociągów miejskich, a zużytej dla celów przemysłowych ustanawia się opłatę 0,1 zł. za 1 m^3, przyczem przeciętną ilość odprowadzonej wody ustala Magistrat w każdym poszczególnym wypadku. W wypadkach nieprzewidzianych w taryfie niniejszej ustanowione zostaną opłaty po wysłuchaniu użytkowników.

Za wodę użytą do gaszenia pożarów nie będzie pobierana żadna opłata.

W nieruchomościach, płacących za wodę według wskazań wodomierza, odliczać się będzie ilość wody w stosunku 150 litrów na minutę od jednego hydranta za czas trwania pożaru.

§ 87.

Przy zastosowaniu opłat za wodę w/g wskazań miejskich wodomierzy, wynajmowanych właścicielom nieruchomości, za korzystanie z wodomierzy będą policzone następujące opłaty:

1) tytułem czynszu:

a) za wodom. o średnicy dopł.	13	mm	mies. zł.	2.—
b) „ „ „ „ „	20	„	„ „	2.50
c) „ „ „ „ „	25	„	„ „	3.—
d) „ „ „ „ „	30	„	„ „	3.50
e) „ „ „ „ „	40	„	„ „	4.—
f) „ „ „ „ „	50	„	„ „	10.—

Utrzymanie wodomierza w dobrym stanie obciąża Magistrat:

2) Za sprawdzenie wodomierza na żądanie zainteresowanych w razie gdy błędy wodomierza nie przekraczają ± 4% będzie pobierane zł. 15.

3) Za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy właściciela nieruchomości pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów naprawy z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

4) Za powtórne odczytanie wodomierza w wypadkach przewidzianych w § 18 ust. 3) będzie pobierane zł. 5.

§ 88.

Za roboty wykonywane przez Magistrat na koszt właścicieli nieruchomości pobierane będą następujące opłaty:

1) za połączenie sieci wodociągu domowego z wodociągiem miejskim, przy długości połączenia, nie przekraczającej 10 metrów pobieranem będzie:

przy średnicy połączenia	32	mm	zł. 370
„ „ „	38	„	„ 380
„ „ „	50	„	„ 400
„ „ „	64	„	„ 480
„ „ „	75	„	„ 580

2) za każdy pełny lub rozpoczęty metr bieżący połączenia wodociągowego powyżej 10 metrów pobieranem będzie:

przy średnicy połączenia	32	mm	zł. 17
„ „ „	38	„	„ 18
„ „ „	50	„	„ 20
„ „ „	64	„	„ 25
„ „ „	75	„	„ 28

3) za połączenie sieci kanalizacji domowej z kanałami ulicznemi przy długości połączenia, nie przekraczającej 10 metrów, pobieranem będzie:

przy śred. główn. domow. rury odpływ.	100	mm	zł. 220
„ „ „ „ „ „	150	„	„ 250
„ „ „ „ „ „	200	„	„ 300
„ „ „ „ „ „	250	„	„ 350
„ „ „ „ „ „	300	„	„ 400

4) za każdy pełny lub rozpoczęty metr bieżący połączenia kanalizacyjnego powyżej 10 metrów pobieranem będzie:

przy śred. główn. domow. rury odpływ.	100	mm	zł. 20
„ „ „ „ „ „	150	„	„ 24
„ „ „ „ „ „	200	„	„ 28
„ „ „ „ „ „	250	„	„ 33
„ „ „ „ „ „	300	„	„ 40

5) za naprawę uszkodzonych urządzeń kanalizacyjnych miejskich, spowodowaną wadliwem działaniem urządzeń domowych pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej,

6) za wykonanie przez Magistrat domowych urządzeń wodociągowych na koszt właściciela nieruchomości, pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty, z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

7) za wykonanie przez Magistrat domowej kanalizacji na koszt właściciela nieruchomości pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty, z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej,

8) za wykonanie przez Magistrat na koszt właściciela nieruchomości zdrojów wodociągowych pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

§ 89.

W opłatach podanych w niniejszych przepisach 1 złoty = 0,1688 gr. czystego złota (Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 13.X. 1927 r. Dz. Ust R. P. № 88 poz. 790).

IV. Wejście w życie przepisów.

§ 90.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ich w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim.

Minister Robót Publicznych
(—) *Kühn*

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Br. Pieracki*

poz. 90

WYKAZ

Stowarzyszeń i Związków zarejestrowanych w Urzędzie Wojewódzkim Lubelskim w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 1 maja 1932 r. — za wyjątkiem stowarzyszeń i związków o charakterze opieki społecznej.

Postanowienie Wojew. Lubelskiego		Nr. rejestru	Nazwa Stowarzyszenia	Siedziba Stowarzyszenia	
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat
13.I.1932	2425/Bp/31	2388	Klub Pracowników Umysłowych w Garwolinie	Garwolin	garwoliński
27.I.1932	3487/Bp/31	2389	Kółko Rolnicze	Ciechanki gm. Brzeziny	lubelski
27.I.1932	4203/Bp/31	2390	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Ciechomin gm. Mysłów	łukowski
27 I.1922	172/Bp.	2391	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Piotrowice gm. loco	lubelski
1.II.1932	156/Bp.	2392	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Gorajec-Zagrobla gm. Radecznica	zamojski
23.II.1932	266/Bp	2393	Lubelskie Towarzystwo Łowieckie im. Huberta	Lublin	—
24.II.1932	224/Bp.	2394	Gminne Kółko Myśliwskie	Podosie gm. Jarczew	łukowski
24.II.1632	225/Bp.	2395	Związek Straży Pożarnych Okręgu Łukowskiego	Łuków	"
2.III.1932	3960/Bp/31	2396	Żydowski Klub Sportowy „Wieniawa“	Lublin	—
19.III.1932	206/Bp.	2397	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Ossówno gm. loco	węgrowski
19.III.1932	4213/Bp/31	2398	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kozice gm. Trojanów	garwoliński
21.III.1932	292/Bp.	2399	Trojanowskie Koło Myśliwskie	Dadzin gm. Trojanów	garwoliński
16.IV.1932	490/Bp.	2400	T-wo Domu Ludowego im. Marszałka J. Piłsudskiego	Siedlce	siedlecki
20.IV.1932	462/Bp.	2401	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Wola - Orzeszowska gm. Miedzna	węgrowski
20.IV.1932	534/Bp.	2402	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Lisikierz gm. Mysłów	łukowski
20 IV.1922	535/Bp.	2403	Kółko Rolnicze	Kol. Ciężkie gm. Wojciechów	łukowski
20.IV.1932	548/Bp.	2404	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Żarnówka gm. Grębków	węgrowski
25.IV.1932	578/Bp.	2405	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Żelków gm. Skórzec	siedlecki

B. Publikacje władz i urzędów podległych Min. Ref. Roln.

poz. 91.

Obwieszczenie

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie

w sprawie

zgłaszania pretensyj o prawo własności do gruntów scalonych wsi Gdola gminy Świerze, powiatu chełmskiego.

L. 220/11/Ch.

Na podstawie art. art. 1 i 2 Ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (D. U. R. P. Nr. 39 poz. 340) Okręgowy Urząd Ziemski niniejszem obwieszcza, że w wyniku przeprowadzonego scalenia gruntów wsi Gdola, gm. Świerze, pow. chełmskiego nowoutworzone kolonje wykazane na planie i w dowodach pomiarowych, sporządzonych w roku 1929 przez mierniczego Miletego Gajewskiego zostały przyznane osobom niżej wymienionym:

L. p.	Imię i nazwisko posiadaczy kolonij	Nr.Nr. rej.	Ogólny obszar kolonji w ha	№№ i powierzchnie poszczególnych działek w ha
1	Żofja Patajewicz	1	10.0746	60—10.0746
2	Władysł. Dyjakowski	2	14.1721	43—11.7680 79— 2 4041
3	Bronisł. Dyjakowska	3	6.6581	50— 5.4845 78— 1.1736
4	Francisz. Dyjakowski	4	13 9803	11— 8 7375 80— 2.5968 48 — 2.6460
5	SS. Petroneli Grygorowicz	5	0.7095	34— 0.7095
6	SS. Ignacego Dycia	6	3.6173	23— 2.0931 49— 1.5242
7	SS. Tekli Kuźmież	7	3.0295	30— 3.0295
8	Aleksander Kuźmież	8	9 1640	28— 4.9154 56— 4.2486
9	SS. Jana Kuźmieża	9	9 9077	16— 2.9136 74— 6.9941
10	Anastazja Szybysta	10	4 6242	65— 4.6242
11	SS. Józefy Małanuk	11	5.5917	68— 5.5917
12	SS. Ignac. Prystupy	12	11.0283	54—11.0283
13	Michał Dziechciaruk	13	18 3326	3—15.4635 42— 1.6623 84— 1.2068
14	Oljasz Haponiuk	14	6.2391	6— 3.0396 38— 1.9919 83— 1.2076
15	SS.Mirona Haponiuka	15	3.3488	37—3.3488
16	SS. Anny Petruk	16	9.8596	27— 6.1682 55— 2.4923 85 — 1.1991
17	Anna Mroczkowska	17	10.3238	18— 7.8841 46— 1.6903 86— 0.7494
18	Katarzyna Haponiuk	18	3.2043	35— 3.2043
19	Anastazja Butyrowa	19	2.0994	39— 2.0994
20	Aleksander Sawicz	20	11.9922	72—11.1879 70— 0.8043*
21	Wiktorja Grzywna	21	1 8514	5— 1,3313 3— 0 5201
22	SS. Pawła Sawicza	22	6.7941	69— 6.0439 87— 0.7502
23	Jan Laskowski	23	6 2831	15— 4.9014 88— 1 3817
24	Stanisław Laskowski	24	10.3729	52—10.3729
25	Michalina Laskowska	25	11.5091	53—11.5091
26	SS. Marcina Laskowskiego	26	6.2087	62— 4.8260 89— 1.3827
27	Michał Patajewicz	27	1.7925	61— 1.7925
28	SS. Andrzeja Iwańczuka	28	3 6300	14— 2.4288 75— 1.2012
29	SS. Anastazji Iwaniszczuk	29	3.1841	13— 2.4187 45— 0.7654
30	SS. Mikołaja Kamińskiego	30	6 0928	9— 3.3668 90— 1.6169 76— 1.1091
31	Wojciech Kamiński	31	4 0154	40— 4.0154
32	Andrzej Opolski	32	2.9739	41— 2.9739
33	SS. Marcina Mazurka	33	10.9893	12— 6.8714 44— 2.0493 81— 2.0686
34	SS. Katarzyny Lewczuk	34	7.0262	31— 4.4377 57— 1.1289 82— 1.4596

* ma urządzoną hipot.

L. p.	Imię i nazwisko posiadaczy kolonij	№№ rej.	Ogólny obszar kolonji w ha	№№ i powierzchnie poszczególnych działek w ha
35	Stanisław Witkowski	35	9 4373	73— 9.4373
36	Walenty Witkowski	36	10.6031	8—10.6031*
37	Karol Laskowski	37	10.5728	10— 9.1219 91— 1.4509
38	Franciszek Grzywna	38	0.4203	4— 0.4203*
39	Łukasz Szybysty	39	0.7154	67— 0.7154*
40	Aleksander Szybysty	40	0.7239	66— 0.7239*
41	Piotr Dziechciaruk	41	0.2348	1— 0.2348*
42	Marja Łupkowska	42	0 1884	2— 0.1884*
43	Katarzyna Żerebecka	43	0.6156	26— 0.6156*
44	Antoni Dyjakowski	44	0.7010	47— 0.70 0*
45	Józef Łaskowski	45	1.0511	20— 1.0511*
46	Antoni Mroczkowski	46	0.7548	19— 0.7548*
47	Leon Prystupa	47	0.8718	51— 0.8718*
48	Agnieszk. Laskowska	48	0.7058	0.7058*
49	Marja Pakuła	49	0 7099	0.7099*
50	Wacław Fas	50	0.4182	71— 0.4182*
51	Franciszek Dyć	51	0.5897	25— 0.5897*
52	Władysł. Laskowski	52	0.3589	0.3589*
53	Antoni Kamiński	53	0.7213	17— 0.7213*
54	Filip Haponiuk	54	0.7525	0.7525*
55	Michał Kamiński	55	0.8696	22— 0.8696*
56	SS. Michała Kinacha	56	7.0779	32— 6.2914 58— 0.7865
57	Marjanna Walczuk	57	1.9337	33— 1.5727 59— 0.3610
58	Grunty ukazowe gromadzkie: Ogród szkolny	58	0.6168	29— 0.6168
59	Grunty ukazowe gromadzkie: Plac na piasek	59	0.2685	24— 0.2685
	Razem		292.5937 ha.	* ma urz. hip.

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie nadmienia, że osoby interesowane mogą w terminie 3-miesięcznym od dnia obwieszczenia o powyższem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości zgłaszać do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie pretensje o prawo własności do gruntów scalonych, nieposiadających urządzonej hipoteki z tem jednak zastrzeżeniem, że pretensje nie poparte wytoczeniem w tymże przedmiocie sporu sądowego pozostaną bez skutku.

Lublin, dnia 29 kwietnia 1932 r.

Za Prezesa
(—) *R. Gunderman*
Naczelnik Wydziału

poz. 92.

Ruch służbowy

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach

w miesiącu kwietniu 1932 roku na terenie Województwa lubelskiego.

I. Dyrektor Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach

Przeniósł w miesiącu kwietniu 1932 roku.

Piotra Święcickiego, prowizor rachmistrza XI st. służb. — na własną prośbę z biura Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach do Nadleśnictwa Grajewo i mianował prowizor. leśniczym (służba wewnętrz.) w XI st. sł.

w Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

1. Urzędnicy Zarządu Dyrekcji Poczt i Telegrafów

Mianowani sekretarzami w dotychczasowym st. służb.

Pomietło Roman urzędnik techniczny w IX st. sł.
Dobrowolski Antoni urzędnik w X st sł.
Sagan Stanisław urzędnik w X st. sł.

Inne zmiany.

Kaczorowski Tadeusz urzędnik pocztowy w X st. sł. mianowany asystentem w dotychczasowym stopniu służbowym i przeniesiony do urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 2.

2. Urzędnicy Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Mianowany praktykantem XII st. sł. w urzędzie pocztowo-telegraficznym Lublin 1 Pusz Jan kontr. urzędnik XII st. sł. w urzędzie poczt. telegr. Lublin 2.

Przeniesieni w obrębie Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów od 1 marca 1932 r.

Pliszczyński Marjan asystent X st. sł. z urzędu pocztowo - telegraficznego Dąbrowica do urzędu pocztowo-telegraficznego Tomaszów lubelski.

Grenik Władysław asystent XI st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego w Łęcznej do urzędu pocztowo telegraficznego Lublin 2.

Romanowski Zbigniew starszy kontroler w VII st. sł. w urzędzie pocztowo-telegraficznym Lublin 1 mianowany naczelnikiem urzędu II klasy w dotychczasowym stopniu służbowym i przeniesiony do urzędu pocztowo-telegraficznego Zdołbunów.

Ziubrynowiczówna Aniela asystent XI st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Hrubieszów do urzędu telegraficznego Radom.

Gołaś Franciszek asystent XI st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 2 do urzędu pocztowo-telegraficznego Ćmielów.

Misiewicz Eustachy asystent X st. sł. z urzędu pocztowo telegraficznego Opoczno do urzędu poczt.-telegr. Piaski k/Lublina.

Sauczek Marja asystent X st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Piaski k/Lublina do urzędu telegraficznego Radom.

Kurosad Marjan asystent XI st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Kostopol do urzędu pocztowo-telegraficznego Chełm Lubelski.

Komacka Bolesława prowizoryczny asystent X st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 2 do Składu Materjałów Pocztowych Lublin.

Praktykanci pocztowi po ukończeniu kursu pocztowo-telegraficznego przeniesieni z urzędu pocztowo telegraficznego Lublin 1 z dniem 1 marca 1932 r.

Oleszczuk Szczepan prakt. XI st· sł. do urzędu poczt.-telegr. Chełm Lubelski.

Boguta Zygmunt prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Łaszczów.

Mizera Ignacy prakt. XI st. sł. do urzędu poczt· telegr. Kurów.

Mudryk Włodzimierz prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Izbica n/Wieprzem.

Czarnecki Feliks prakt. XI. st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Hrubieszów.

Nowaczek Paweł prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Horochów.

Czarnecki Ludwik prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Łokacze.

Kryweń Grzegorz prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Luboml.

Pelz Feliks prakt. XI st. sł. do urzędu poczt. telegr. Uściług.

Kawęcki Wacław prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Beresteczko.

Bąkówna Zofja prakt. XI st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Kowel 1.

Jasztal Zygmunt prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Bełżyce.

Wołoszyński Włodzimierz prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Kowel 1.

Bojto Marjan prakt. XII st. sł. do urzędu poczt telegr. Stepań.

Węgrzyn Władysław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Kostopol.

Wiszniewski Kazimierz prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr. Sarny.

Rebajn Witold prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Poczajów.

Mołdach Maryna prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Kowel 1.

Kubiszyn Michał prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Łuck 1.

Szyk Mikołaj prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Włodzimierz.

Żuk Michał prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Korzec.

Grąziewiczówna Marja prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr Irena.

Chmielewska Eugenja prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Łuck 1.

Świątek Juljan prakt. XII st. sł. do urzędu poczt-telegr. Zwoleń.

Złotkówna Marjanna praktyk. XII st. sł do urzędu poczt.-telegr. Zamość 1.

Zięba Stanisław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Hrubieszów.

Stępniak Jan prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Dąbrowica.

Dzikowski Czesław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt·telegr. Łęczna.

Kaczmarski Stanisław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr. Sandomierz.

Starnowski Stanisław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Ostrowiec Kiel.

Krzyżakówna Eugenja prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Dubno.

Wróblewska Zofja prakt. XII st. sł. do urzędu telegraficznego Radom.

Rozwadowski Józef prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Janów Lubelski.

Kolinkówna Marja prakt. XII st sł. do urzędu poczt.-telegr. Zamość 1.

Boryszewski Kazimierz prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr. Radziwiłłów k/B.

Wojtun Gerard prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Beresteczko.

Dobrzyńska Zofja prakt, XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Chełm Lubelski.

Pelczarówna Jadwiga prakt XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Łuck 1.

Witeszczak Jan prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Łuck 1.

Berysówna Marjanna prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telerg. Łuck 1.

Okienczyc Jan prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Opoczno.

Hernik Bolesław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr. Piaski k/Lublina.

Litwinówna Marja prakt. XII st. sł do urzędu poczt.-telegr. Kamień Koszyrski.

Pielichowska Romana prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Krzemieniec 1.

Ossowski Stanisław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr Ostróg n/Horyniem

Nowosad Włodzimierz prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr. Rożyszcze.

Szajowski Marjan prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Wiśniowiec.

Lochman Zbisław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt. telegr. Maciejów.

Romanowska Stefanja prakt XII st sł. do urzędu poczt.-telegr. Równe Wołyńskie 1.

Fuch Zenon prakt. XII st. sł. do urzędu poczt telegr. Zdołbunów.

Dybała Czesław prakt. XII st. sł. do urzędu poczt.-telegr. Mizocz.

Dziurkowska Eugenja prakt. XII st. sł. do urzędu telegraficznego Radom.

Przeniesieni w stan spoczynku z dn. 31 marca 1932 r.

Leszczyński Władysław starszy kontroler w VII st. sł. z urzędu pocztowo telegraficznego Lublin 2.

Guzowska Małgorzata-Janina starszy asystent w IX st. sł. ze Składu Materjałów Poczt. w Lublinie.

Deszertowa Natalja asystent w X st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Zamość 1.

Zmarli:

Szumna Helena starszy asystent w IX st. sł. z urzędu pocztowo-telegraficznego Biłgoraj, zmarła dnia 29 marca 1932 r.

Zwolnieni ze służby z dniem 31 marca 1932 r.

Burek Juljan kontraktowy urzędn. poczt. w XII st. sł. p. o. kier. urz. VI kl. w Gościeradowie.

Turski Jan kontrakt. urzedn. poczt. w XII st sł. p. o. kier. urz. VI kl. w Baranowie n/W.

Zachwiejowa Aniela kontrakt. urzędn. poczt. w XII st. sł. p. o. kier. urz VI kl. w Białopolu.

Rozegnałowa Stefanja kontrakt. urzędn. poczt. w XII st. sł. p. o. kier. urz. VI kl. w Woli Uhruskiej.

Josicz Paulina kontrakt. urzędn. poczt. w XII st. sł. p. o. kier. urz. VI kl. w Trawnikach.

Marczakowa Marja kontrakt. urzędn. poczt. w XII st. sł. p. o. kier. urz. VI kl w Firleju.

Wydaleni:

Basiński Roman starszy asystent w IX st sł. z urzędu pocztowo telegraficznego Hrubieszów wydalony ze służby z dniem 9 marca 1932 r.

3. Niżsi funkcjonarjusze Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Przeniesieni w obrębie okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów od dnia 1 marca 1932 r.

Ciołek Kazimierz prowizoryczny monter w XIV gr. uposaż. z urzędu teletechnicznego Lublin do Ireny.

Zieliński Kazimierz, prowizoryczny pocztyljon w XIV gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 1 do Lublina 4.

Brodziak Jan, starszy monter w XIII gr. upos. z Ireny do Niedrzwicy.

Kępski Piotr, pocztyljon w XIV gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 2 do Skarżyska Kam. 2.

Kępa Jan, podurzędnik w XI gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Kraśnik do Równego Woł. 1.

Pokorski Michał starszy pocztyljon w XIII gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Hoszcza do Lublina 2.

Tałaj Włodzimierz, prowizoryczny woźny w XV gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Koprzywnica do Janowa Lub.

Ćwiek Jan prowizoryczny pocztyljon w XIV gr. upos. z urzędu pocztowo telegraficznego Lublin 4 do Lublina 1.

Szczepaniak Kazimierz, pocztyljon w XIV gr. uposaż z urzędu pocztowo-telegraficznego Werbkowice do Łaszczowa.

Przeniesieni w stan spoczynku z dn. 31 marca 1932 r.

Berej Ludwik podurzędnik w XI gr upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 1.

Kobus Paweł ekspedjent w XII gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 1.

Marzec Feliks starszy poczt. w XIII gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 1.

Zmarli:

Szelągowski Stanisław prowizoryczny pocztyljon w XIV gr. upos. z urzędu pocztowo-telegraficznego Lublin 1.

Zwolnieni ze służby z dniem 31 marca 1932 r.

Dulski Bronisław starszy pocztyljon w XIII gr. upos. z urzędu pocztowo telegraficznego Chełm Lubelski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat

w sprawie

przeniesienia Urzędu Gminy Jaszczów do m. Biskupice.

Urząd Gminy Jaszczów zawiadamia, że z dn. 25 kwietnia 1932 r., siedziba urzędu została przeniesiona z Jaszczowa do m. Biskupice, poczta Biskupice n/Wieprzem, stacja kolejowa Trawniki (odległa o 3 kil,), komunikacja samochodowa na linji Lublin — Chełm. Załatwianie interesantów odbywa się w godzinach urzędowych we wtorki i soboty, zebrania sołtysów w piątki.

Z wydawnictw.

1) DALEKI WSCHÓD W MIĘDZYNARODOWEJ POLITYCE GOSPODARCZEJ — *Władysław Komorowski.* Str. I—XVI+680. Cena 35 zł. Wydawnictwo Kasy Im. Mianowskiego — Instytut Popierania Nauki.

Autor omawia ekspansję obcych mocarstw w Chinach i Japonji oraz postępy emancypacji gospodarczej obydwóch państw Dalekiego Wschodu. Książka daje szczegółowy i dokładny obraz stosunków gospodarczych na Dalekim Wschodzie i zapoznaje czytelnika z historją stosunków handlowych i dyplomatycznych Dalekiego Wschodu z Zachodem oraz z polityką imperjalistyczną mocarstw, która od połowy w. XIX wywoływała na Dalekim Wschodzie bezustannie konflikty zbrojne, zamachy terytorjalne, okupacje, aneksje, powstania, przewroty rewolucyjne. Dzięki tej książce czytelnik ma możność dokładnego zapoznania się tłem historycznem i gospodarczem, na którem od r. 1929 już po raz drugi rozgrywają się krwawe wypadki mandżurskie, oraz z aktualnemi zagadnieniami polityki wschodniej.

Praca p. Komorowskiego, poza zarysem historycznym, poświęconym międzynarodowym stosunkom gospodarczym Dalekiego Wschodu, zawiera olbrzymi materjał statystyczny, ilustrujący stan gospodarczy Dalekiego Wchodu i jego rolę w handlu międzynarodowym. Zarys historyczny międzynarodowych stosunków gospodarczych Dalekiego Wschodu obejmuje 210 stronic. Autor zapoznaje czytelników z ożywionym handlem cesarstwa rzymskiego z Dalekim Wschodem na początku naszej ery, z ekspansją handlową Arabów, którzy w r 628 zjawili się w Chinach i założyli swe faktorje w Kantonie i innych miastach chińskich, wreszcie ze stosunkami handlowemi Dalekiego Wschodu z Europą po utworzeniu cesarstwa mongolskiego i opanowaniu Chin przez Mongołów. Jak wiadomo, podboje mongolskie otwarły nowe drogi na Daleki Wschód, co przyczyniło się do ożywienia handlu międzynarodowego.

Czytelnik zapoznaje się z wielu wybitnymi Europejczykami, którzy w charakterze dyplomatów, misjonarzy lub kupców udawali się w w. XIII na Daleki Wschód, odgrywali poważną rolę na dworze Chanów mongolskich w Karakorum lub Pekinie, przyczynili się wielce swemi opisami do zbogacenia wiedzy geograficznej lub swą pracą misyjną do szerzenia katolicyzmu w różnych punktach olbrzymiego państwa chińskiego, wreszcie działalnością handlową do wymiany towarów między Dalekim Wschodem a Europą.

Autor szczegółowo opisuje stosunki handlowe Europy z Dalekim Wschodem od w. XVI. Cytuje najważniejsze artykuły każdego traktatu, na którego podstawie Europejczycy otrzymali jakieś prawa i przywileje na Dalekim Wschodzie, wskazując dokładnie źródła, z których korzystał, co umożliwia czytelnikowi odszukania zacytowanych traktatów i ułatwia prowadzenie samodzielnych studjów nad zagadnieniami, które mogą zainteresować go przy czytaniu tej książki. Międzynarodową politykę gospodarczą na Dalekim Wschodzie autor omówił aż do końca r. 1930. Dwa rozdziały poświęca stosunkom gospodarczym Chin i Japonji. Przy pomocy 83 tablic autor ilustruje rozwój gospodarczy obydwóch krajów, ich handel zagraniczny, ich rolę w gospodarstwie światowem, zapoznaje czytelnika z systemem monetarnym, obiegiem pieniężnym, bankowością, zadłużeniem obydwóch państw i t. d. Bardzo szczegółowo informuje czytelników o systemie wewnętrznych dróg wodnych i sieci kolei żelaznych republiki chińskiej, omawiając szczegółowo ich znaczenie gospodarcze dla poszczególnych dzielnic republiki. Osobny rozdział poświęcony jest rosyjskiemu Dalekiemu Wschodowi. W rozdziale ostatnim omówione są niebezpieczeństwa, grożące Dalekiemu Wschodowi ze strony odradzającego się imperjalizmu.

2) **ORGANIZACJA I ZAKRES DZIAŁANIA BIURA WYDZIAŁU POWIATOWEGO** — w opracowaniu *R. Grochowskiego*, str. 46.

Powyższe wydawnictwo zostało wydane nakładem Związku Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, Plac Napoleona 7.

Na treść tego wydawnictwa składają się następujące rozdziały:

Postanowienia wstępne. Podział i określenie czynności referatów: Przepisy porządkowe. Obowiązki pracowników. Czynności specjalne. Przepisy kancelaryjne. Rzeczowy podział akt. Wzory druków.

Zadaniem niniejszej instrukcji jest rozwiązanie w znaczeniu organizacyjnem 2-ch zasadniczych kwestyj, a mianowicie: podanie schematu statutu organizacyjnego biura Wydziału Powiatowego i ustalenie zasad, dotyczących techniki urzędowania.

Instrukcja daleka jest od podawania stałych i gotowych recept dla wszystkich biur wydziałów powiatowych. Tem też należy tłómaczyć, że instrukcja nie przewiduje podziału biura na określoną ilość referatów i że daje możność powierzenia jednej sile referendarskiej paru referatów o charakterze zbliżonym, co jest czasem rzeczą konieczną ze względu na różnorodny zakres prac, podejmowanych przez powiatowe związki komunalne.

Związek Powiatów oddaje niniejsze wydawnictwa do użytku wydziałów powiatowych w nadziei, że przyczyni się do lepszego ułożenia form pracy w biurach wydziałów powiatowych.

Zamówienia można kierować do Związku Powiatów R P. w Warszawie Plac Napoleona Nr. 7.

3) **GIEŁDA, PRZESZŁOŚĆ, ORGANIZACJA OBECNA, OBROTY** — *Stefan Woyzbun*, Warszawa 1928 r. Nakładem Bratniej pomocy Studentów Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie. Skład główny w Księgarni M Arcta str. 224 cena 8 zł. 50 gr.

P. St. Woyzbun, prof. Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie, autor „Historji Bankowości w zarysie" i wiele innych prac ekonomicznych, dodał literaturze naszej pracę, której temat dotychczas jest mało wyzyskany. Autor, jako znawca wybitny spraw giełdowych i finansowych, miał możność, rozporządzając obfitym materjałem, zaczerpiętym z tego rodzaju wydawnictw polskich, francuskich, angielskich, przeważnie zaś niemieckich, sprecyzować pojęcie giełdy, jej atrybucje i znaczenie w życiu gospodarczem. Niezależnie od działu teoretycznego, traktującego o przeszłości giełdy, jej istocie i organizacji obecnej, w książce prof. Woyzbuna znajdujemy obszerny dział praktyczny: przepisy, obowiązujące na giełdach krajowych tak pieniężnych, jak i towarowych. Część pierwsza obejmuje zarys historji rozwoju giełdy, druga — giełdy towarowe i towarowo-zbożowe i trzecie — pieniężne. Sporo miejsca w swej książce autor poświęca giełdom pieniężnym w Polsce i w dosłownem brzmieniu podaje wszelkie przepisy, obowiązujące do dziś w Polsce. Szczegółowo autor opisał sposób prowadzenia i likwidacji tranzakcyj terminowych i ich znaczenie w życiu gospodarczem, wzorując się na giełdzie berlińskiej. Temat ten jest obecnie na czasie, wobec możliwości wprowadzenia takich tranzakcyj na giełdę warszawską. Również autor opisuje giełdy towarowe oraz kasy likwidacyjne, istniejące zagranicą. Instytucje te, nieznane u nas, zapewne w niedalekiej przyszłości, gdy handel giełdowy należycie się rozwinie, powstać będą musiały w Polsce. Książka, napisana z dużym nakładem pracy i językiem przystępnym, może służyć za podręcznik dla uczniów szkół i akademji handlowych. Cenne też wskazówki znajdą ci wszyscy, którzy mają jakąkolwiek łączność z giełdą zwłaszcza bankowcom i prawnikom przestudjowanie tej książki śmiało można zalecić.

OGŁOSZENIA.

1) KONKURS

na sporządzenie szczegółowych zdjęć terenów Spółki Wodnej w Dziegciarce powiatu bialskiego.

Zarząd Spółki wodnej w Dziegciarce, powiat i poczta Biała Podl. skrz. poczt Nr. 19, ogłasza niniejszem konkurs na sporządzenie szczegółowych zdjęć terenów Spółki wodnej o obszarze około 3000 ha z uwzględnieniem granic działek.

Plany te służyć mają dla prawidłowego rozłożenia ciężarów na poszczególnych członków oraz za ewentualną podstawę uzyskania subsydjów rządowych i samorządowych, przewidzianych dla regulacji rzek.

Zgłoszenia winny być złożone pod adresem Spółki w terminie do dnia 20 maja 1932 roku.

Nieuwzględnione oferty pozostaną bez odpowiedzi.

Zarząd Spółki Wodnej w Dziegciarce.

2) PRZETARG.

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr II w Lublinie, przy ulicy Niecałej Nr. 10 (telefon 1-20) ogłasza przetarg z terminem składania ofert do dnia 20 maja b. r godzina 10-ta rano na:

1) Wykonanie stolarszczyzny w gmachu „Domu Żołnierza" w Lublinie,
2) Dokończenie budowy strzelnicy w Chełmie,
3) Dokończenie budowy strzelnicy w Równem,
4) Wykonanie instalacji światła elektrycznego w nowobudowanym magazynie dla 24 pułku ułanów w Kraśniku,
5) Remont instalacji elektr w 2 Okręgowym Szpitalu w Chełmie,
6) Wykonanie instalacji elektr. w Składnicy Mat. Int. w Równem,
7) Odbudowa studni przy ambulansie weter. w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerji we Włodzimierzu.

Do oferty należy dołączyć kwit kasy skarbowej na złożone wadjum w wysokości 5% od oferowanej sumy.

Ceny jednostkowe w kosztorysie i suma ostateczna winny być podane cyfrowo i słownie.

Oferty należy składać oddzielnie na każdą robotę w dwuch zalakowanych kopertach z uwidocznieniem na zewnętrznej nazwy robót, na wewnętrznej nazwy firmy.

Prawo dowolnego wyboru oferenta zastrzega się.

Kierownik Okr. Urz. Budownictwa Nr. II.
inż. Koskowski kpt.

3) Ogłoszenie Wydziału Hipotecznego w Garwolinie o otwarciu postępowania spadkowego po Stanisławie i Paulinie małżonkach Rękawkach.

Po raz drugi.

L: 45.

Wydział hipoteczny przy sądzie Grodzkim w Garwolinie obwieszcza, że po zmarłych w dniu 7 marca 1908 roku Stanisławie Rękawku i w dniu 22 października 1929 roku żonie jego Paulinie z Rękawków Rękawkowej, właścicielach Garwolińskiej nieruchomości miejskiej, oznaczonej hipotecznym № 31, otwarte zostało postępowanie spadkowe.

Termin zamknięcia tego postępowania wyznaczony zo stał na dzień 20 sierpnia 1932 roku w kancelarji hipotecznej w Garwolinie, w którym interesowani winni zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji.

m. Garwolin, dnia 6 lutego 1932 roku.

Pisarz Hipoteczny
(—) **Wł. Śluskowski.**

6) Licytacje majątków ruchomych.

Nr. 381/32 r.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lublinie rewiru V, przy ul. Wieniawskiej Nr 6 zamieszkały, na zasadzie art. 1030 UPC. ogłasza że na dzień 25 maja 1932 r. o godz. 10 rano w majątku Mełgiew, gm. Mełgiew, pow. Lubelskiego wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do Zygmunta Rulikowskiego składających się z różnych mebli ocenionych do sprzedaży na sumę 5971 zł.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Lublin, dn. 4 maja 1932 r.

Komornik Sądowy (-) podpis nieczytelny.

Nr. 381/32 r.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lublinie rewiru V, przy ul. Wieniawskiej Nr. 6 zamieszkały, na zasadzie art. 1030 U P C. ogłasza że na dzień 25 maja 1932 r. o godz. 10 rano w majątku Mełgiew, gm. Mełgiew, pow. Lubelskiego wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do Romualda Sobockiego składających się z różnych mebli ocenionych do sprzedaży na sume 1785 zł.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Lublin, dn. 4 maja 1932 r.

Komornik Sądowy (—) podpis nieczytelny.

Nr. rp. 438/32

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie rowiru I-go zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45, na zasadzie art. 1030 UPC. ogłasza, że od godz. 10 w dn. 25 maja 1932 r. w kol Stoczek, gm. Spiczyn została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Seweryna i Pauliny małż Koziol, składających się z wirówki firmy Drott C. 10. 17615, 50 litrowej, masielnicy dębowej fabryki Imperjal 6, 2 ch kadzi metalowych pojemności á 60 litrów każda oraz wirówki fabryki „Djabolo" N l, ocenionych na sumę zł. 1700.

Lubartów, dn 30 kwietnia 1932 r.

Komornik Sądowy
( ) **Jakubowski.**

Rp. E. 413/32

Komornik Sądu Grodzkiego rewiru I w Lublinie zamieszkały w Lublinie, przy ul 3-go Maja Nr. 16, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 18 maja 1932 r od go dz. 10 rano w Lublinie przy ul. Rury Jezuickie (folwark) odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do Bronisława Michalewskiego składających się z mebli i 5 krów ocenionych do sprzedaży na sumę 1575 zł.

Podlegające sprzedaży ruchumości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Lublin, dnia 4 maja 1932 r.

Komornik Sądowy (—) **J. Pieńkowski.**

Rp. E. 1257/31

Komornik Sądu Grodzkiego rewiru I w Lublinie. zamieszkały w Lublinie, przy ul. 3 go Maja Nr. 16, na zasadzie artykułu 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 18 maja 1932 r. od godziny 10 rano w Lublinie przy ul. Bychawskiej № 52 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości należących do Szyji Kartofla składających się ze sprzętów gospodarskich i kuchennych ocenionych do sprzedaży na sumę 568 zł., lecz stosownie do art. 1070 U. P. C. niżej szacunku jednak nie mniej 50%,

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Lublin, dnia 4 maja 1932 r.

Komornik Sądowy (—) **J. Pieńkowski.**

№ E 104/32

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie, rewiru II zamieszkały przy ul. Lubelskiej 133, na zasadzie art 1030 UPC. ogłasza, że w dniu 21 maja 1932 roku od godziny 10 z rana

we wsi Bełcząc, gminy Czemierniki odbędzie się licytacja ruchomości należących do Aleksandra Antola, składających się z domu drewnianego, z drzewa sosnowego i pół stodoły drewnianej, oszacowanych na 950 zł

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji w pierwszym terminie.

Lubartów dn. 25 kwietnia 1932 r

Komornik (—) **Konstanty Zygiern-Korn.**

№ E. 1574/31

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie, rewiru II zamieszkały przy ul Lubelskiej 133, na zasadzie art 1030 UPC. ogłasza, że w dniu 6 czerwca 1932 roku od godziny 10 z rana we wsi Czemierniki, gm. Czemierniki odbędzie się licytacja ruchomości należących do Joska Grycmachera, Mendla Grycmachera i Gerszona Hermana, składających się z Mars Perlak Nr. 2 w stanie czynnym, oszacowanych na 750 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzany być może w dniu licytacji, licytacja w pierwszym terminie.

Komornik (—) **Konstanty Zygiern-Korn.**

Nr. 392/32

Komornik Sądu Grodzkiego w Sokołowie-Podlaskim na zasadzie art. 1030 U. P. C. podaje do wiadomości, że w dniu 7 czerwca 1932 r. o godz. 10 z rana w majątku Ceranów, gminy Sterdyń odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomego majątku należącego do Józefa Górskiego, ocenionego na sumę 9050 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Sokołów, dnia 7 maja 1932 r.

Komornik (—) **St. Olędzki.**

5) Sprawozdania z kwest.

Starostwo Grodzkie w Lublinie ogłasza:

Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet, Oddział w Lublinie z urządzonej w dniu 10/IV b. r. kwesty ulicznej uzyskał 217 zł. 55 gr. dochodu.

Starostwo Powiatowe w Białej-Podlaskiej ogłasza:

Dochód z kwesty urządzonej w dniu 23 marca 1932 r. w Białej Podlaskiej przez Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemilus Chesed" w Białej-Podlaskiej na cele tego stowarzyszenia wyniósł 42 zł. 55 gr.

Starostwo Powiatowe w Lublinie ogłasza:

Kwesta w dniu 26/IV-1932 r. urządzona przez Stowarzyszenie Kultur Liga w Bełżycach dała czystego zysku 15 zł. 39 gr.

Kwesta urządzona przez Zrzeszenie Żyd Harcerzy w Bychawie dała dochodu 14 zł. 82 gr.

Starostwo Powiatowe w Węgrowie ogłasza:

Kwesta urządzona przez Stowarzyszenia Robotnicze Wychowania Fizycznego „Gwiazda-Sztern" w Węgrowie w dniu 25/IV b. r. w Węgrowie dała dochodu 27 zł. 8 gr.

Kwesta urządzona przez Towarzystwo Kursów Wieczornych w Węgrowie, w dniu 26/IV b. r. w Węgrowie, dała dochodu 27 zł. 23 gr.

Kwesta urządzona przez Stowarzyszenie Robotnicze Wychowania Fizycznego „Jutrznia" w Węgrowie, w dniu 26/IV b. r w Węgrowie, dała dochodu 17 zł 44 gr.

Kwesta urządzona przez Stowarzyszenie Dobroczynne „Linas Hacedek" w Węgrowie, w dniu 26/IV b. r. w Węgrowie, dała dochodu 48 zł. 96 groszy.

Kwesta urządzona przez stowarzyszenie „Zjednocze e Szkół Żydowowskich, Oddział w Węgrowie, w dniu 25/IV b r. w Węgrowie, dała dochodu 17 zł. 73 gr.

Starostwo Powiatowe we Włodawie ogłasza:

Stowarzyszenie „Linas Hacedek" we Włodawie w dniu 26/IV b. roku urządziło kwestę publiczną, na której zebrano 30 zł. 60 gr.

6) Zagubione dokumenty.

Po raz pierwszy.

Bednarzowi Franciszkowi r. 1902 zam. w Pardysówce, gm. Aleksandrów, pow. Biłgorajskiego skradziono książeczkę wojskową wydaną przez Pow. Kom. Uzup. w Nisku.

Bodzak Stanisław zamieszkały w Lublinie, ul. Gminna Nr. 30 zagubił prawo jazdy samochodem wydane przez Dyrekcję Robót Publicznych, za Nr. 478 dowód osobisty wydany przez b. Komisarjat Rządu m Lublina w r. 1921, oraz koncesję na dorożkę samochodową wydaną przez Magistrat m. Lublina dn. 16 kwietnia 1932 r.

Domaciukowi Józefowi zam. we wsi Chojno-Nowe gminy Siedliszcze pow. chełmskiego skradziono dowód tożsamości konia Serja C Nr. 18379 wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie.

Fingielkurc Boruch Judka zam. w Lublinie ul. Lubartowska 43 zagubił książeczkę wojskową rocz. 1900 wydaną przez P. K. U. Kowel, którą się unieważnia.

Gruman Jakób syn Icka i Baszy, urodzony 25 kwietnia 1913 r. w m. Międzyrzecu, zamieszkały w tymże mieście przy ul. Piłsudskiego Nr. 93 zagubił zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez Magistrat m. Międzyrzeca w miesiącu wrześniu 1931 r. za L. 52.

Hajczukowi Janowi zamieszkałemu w Świerżach pow. chełmskiego, skradziono dowód tożsamości konia wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie Serja C. Nr. 46633.

Halpern Wolf zam. w Chełmie Lub. roczn. 1896 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Chełm Lub. którą się unieważnia.

Handwerker Chaim Hersz zam. w Zamościu, pow Zamość zagubił dowód osobisty wydany przez Magistrat miasta Zamościa 18-I-1930 r. za Nr. 17.

Kobusowi Józefowi zam w Kutnie ul. 29 Listopada Nr 25 skradziono w Łukowie dn. 16 V-1931 r. dyplom podmistrza piekarskiego, książeczkę rzemieślniczą, wydane przez Cech Piekarski we Włocławku w 1927 r. oraz wyciąg z ksiąg ludności stałej wydany przez Urząd Gminy Witonia, powiatu Łęczyckiego w roku 1930

Kozie Józefowi zam. w kol. Chrzanów gm. Chrzanów pow janowskiego skradziono dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 61362.

Kwiatkowski Tomasz zam. w Podstolicach pow garwolińskiego zagubił pozwolenie na broń Nr 188/167394 na rok 1931 wydane przez Starostwo Powiatowe w Garwolinie.

Olech Jan zam we wsi Suchodoły gminy Fajsławice pow. krasnystawskiego zagubił dowód tożsamości konia Serja D Nr. 806251 wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Chełmie

Poznańska Antonina zam. w Lubartowie ul. Lubelska zagubiła dowód osobisty Nr. 88/4762/31 z dnia 15 VII-1931 r. Serja A. 292498 wydany przez Magistrat m. Lubartowa, który się unieważnia.

Pukasiewicz Stanisław zam. w Lublinie ul. Lubomelska 5 zagubił książeczkę wojskową roczn. 1889 wydaną przez P. K U. Lwów, którą się unieważnia.

Rozenman Zysia syn Chaima i Szejwy-Etli ur. 1907 zam. w Puławach, ul. Gdańska 11a zagubił kartę wojsk. kat. „E" wydaną w m-cu czerwcu 1928 r. przez Starostwo Powiatowe w Puławach.

Romanowskiemu Aleksandrowi zam w folw. Rury Jezuickie 36 skradziono książeczkę wojskową roczn 1901 wydaną przez P K. U Puławy, kartę mob. i wyciąg z ksiąg ludności stałej wydany przez Urząd Gminy Karczmiska, powyższe dokumenty unieważnia się.

Szloss Hersz zam. w Lublinie ul. Zielona 4 zagubił w czasie remontu warsztatu kuśnierskiego świadectwo przemysłowe na rok 1932 Nr. 1541 na prowadzenie warsztatu kuśnierskiego, które się unieważnia

Sieczko Franciszek syn Antoniego i Anny rocznik 1896, mieszkaniec kol. i gminy Hańsk, powiatu Włodawskiego zagubił w roku 1928 książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Biała Podlaska.

Siomko Jan roczn. 1907, zam. w Holeszewie, powiatu Włodawskiego zagubił książeczkę wojskową Nr. 643 wydaną przez P. K. U. w Białej Podlaskiej.

Szteinbuch Chaim Aron zamieszkały w Bełżycach, gm Bełżyce. pow. Lube'skiego, zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez Pow Kom Uzup. Lublin — Powiat.

Wasermanowi Ickowi zam. w Parczewie pow. włodawskiego skradziono dnia 2 maja b. r. w mieszkaniu złoty łańcuszek damski z medaljonikiem i 35 sztuk weksli według poniższego zestawienia: 4 sztuk z wystawienia Jankiel Sukiennik Parczew (3 á 50 zł. i 1 á 100 zł.) na zł 250, 1 sztuk z wystawienia Jan Daduń wieś Rzeszczynka na zł. 300, 4 sztuk z wystawienia Szyfra Pilczer, Parczew (3 á 50 zł 1 à 100 zł.) na zł 250, 3 sztuk z wystawienia Icek Majłach Zunszajn, Parczew á zł. 100 na zł 300, 1 szt. z wystawienia Aron Tendlarz na zł. 100, 1 szt. z wystawienia Andrzej Aleksandrowicz wieś Przewłoka na zł: 100, 4 szt. z wystawienia Chaim Lejzor Zunszajn z prot. Parczew (á 100 zł) na zł. 400, 3 szt z wystawienia Etka Elbaum, Parczew (á zł. 50) na zł 150, 1 szt z wystawienia Gecel Stein, Parczew na zł 80, 1 szt, z wystawienia Stanisław Gołacki z żyrem P Grynsztajn, Parczew na zł. 500, 1 szt z wystawienia Mendel Dawidsohn, Parczew na zł 80, 1 szt z wystawienia Sura Gewercer, Parczew na zł 50. 1 szt. z wystawienia Icek Lewin, Parczew na zł. 100, 7 sztuk z własnego wystawienia Icek Waserman na zł 2500, 2 sztuki z własnago wystawienia Icek Waserman (1 na 55 i na 17.50) na zł. 72.50.

Unieważnia się odznakę sołtysowską sołtysa wsi Gilów gminy Turobin, która wskutek pożogi uległa zniszczeniu

Unieważnia się zeszyt świadectw pochodzenia zwierząt Nr 189301—189400, który zginął, wzgl spłonął podczas pożaru we wsi Gilów, gminy Turobin w dniu 11 IV. 1932 r.

Po raz drugi.

Ciepielewski Adam zam we wsi Grudź gm. Mysłów, pow. Łuków zagubił książeczkę wojskową jako rocznik 1900 wydaną przez Pow Kom. Uzup. w Łukowie w 1923 r.

Kosior Jan, zam. we wsi Rokitno, gm. Łucka, pow. Lubartowskiego, zagubił książeczkę oszczędnościową, wydaną przez Komunalną Kasę Oszczędności powiatu Lubartowskiego w Lubartowie z dnia 9 lutego 1929 r. za Nr 603, na Zł. 40, którą to książeczkę niniejszem unieważnia się

Niedźwiedź Józef inwalida wojenny, zam. we ws Sulmice, gminy Stary Zamość, pow. Zamość, zagubił książeczkę inwalidzką Nr. 362, wydaną przez PKU. Zamość, którą unieważnia się.

Przybysz Franciszek zamieszkały w osadzie Ryki powiat Garwolin zagubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Puławy

Szwedowi Józefowi, nauczycielowi szkoły w Gnojnie skradziono legitymację urzędniczą nauczycielską. Legitymację tę wydano naucz. Józefowi Szwedowi w roku szkolnym 1926/27 przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego.

Traczyk Jan, zam. w osadzie Ryki, pow Garwolin zagubił dowody tożsamości koni Serja B № 737112 i Serja B № 841875 wydane przez Rej Insp. Koni w Mińsku Mazow.

Po raz trzeci.

Łopatniuk Franciszek - Alfred, zam w folw. Koty, gminy Wiszniew, pow Siedlce zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

Sitkiewicz Władysław s. Antoniego, zamieszkały we wsi Natolin, gminy Osieck, powiatu garwolińskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Puławy.

Zemblewski Jan, zam. w Zamościu ul. Lwowska zagubił pozwolenie na prawo prowadzenia pojazdów mechanicznych wydane w 1928 roku za № 943 przez Dyr. Rob. Publ. w Lublinie, które się unieważnia.

Sprostowanie.

W Lub. Dz Woj. Nr. 8 z dnia 15 marca b. r. str. 209 w dziale ogłoszeń o zagubionych dokumentach Kamińskiego Stanisława zaszła omyłka zamiast „legitymację urzędniczą wydaną przez Komendę Policji Państwowej w Lublinie" ma być „legitymację urzędniczą wydaną przez Główną Komendę Policji Państwowej w Warszawie".

Redakcję zakończono 13 maja 1932 r.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. 50 gr.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w bieżącym roku 30 zł., kwartalnie 7 zł. 50 gr.
Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ulica Niecała 14 parter, pokój Nr. 8.
Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej zaś osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę — 30 zł., 1 stronę — 60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., a trzykrotne 7 zł. 50 gr. Ogłoszenie o rejestracji stowarzyszenia wynosi 5 zł.
Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Odbito w Drukarni Udziałowej — Lublin, Plac Litewski 1, tel. 2-43.